

ભાગ ૧ લો.

II રચીને પ્રસીદ્ધ કરનાર 19 5

1923 — મરાહુર શાહેર —

રાણા શીવલાલ કેસુર ઓલપાડવાલા

ઠા. ઓલપાડ બઝારમાં (જ. મુશ્ત.)

— તે શાહેર સુરતના —

અબદુલહુસેન બાકરબાઇના સાગરીદ.

179

સર્વેદક કર્તાએ સ્વાધીન રાખ્યા છે.

આવૃત્તી ૧લી

પ્રત ૧૦૦૦

મુદ્રણ ૧૯૭૯

સને ૧૯૨૩

કીમત રૂ. ૭-૮-૬

જરાનપુરી લાગેજ બાણવાળી પેળમાં આરેલા શ્રી “અખીશ વીજય”
પ્રીતીય પ્રેસમાં હરગોવિન્દરાય હરમીશનદાસે આપ્યું.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરિયર સંગ્રહ

ક-૧

૧૦૮૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૦૫૪૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ડાહ્યાગાથન ૨૪૩૨

વિષય ૪-૩

લાકામય કલગી ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૧ લો.

ખ્યાલ ઘનનો રગત લંગડી ઊરદુ—૧.

મંમલ સુરતી મોરીઆ ગળનન ગવરીનંદન સીરી ગણેશ,
પ્રથમ આપકો. પુજે હે નારદ સારદ સેસ મહેસ—ટેક.
એક સમે કઈ લાસ ગીરીપર જેઠે સીવ જાકર ભગવાન
ત્રેમીઆ જાણે. કહેને લગે ખાત એક સુનધર ધ્યાન
મય તપ કરને જાતા હુ ગંગા કે તીર જંગલ દરમ્યાન
તુમે દુવારો, રહેા કઈલાસ ખાત હુદર અસ્થાન.

સેર.

કેહેને લગી સીવ સે સતી કર પારખતી પર ના મહે
સુને ભવનમે અંખલી કયા રહુ સુંદર સામ હે
નામે જાને દુતુમે તપ કરને જંગા ધામ હે
સતીકો સમજાકર કહે સંકર તું કર એક કામ હે.
પ્રગટ કરના એક પુત્ર સતી રહે ખેલ લગા આનંદ હમેશ
પ્રથમ આપકો. પુજે હે નારદ સારદ સેસ મહેસ.

ચોક—૧.

તપ કરનેકો ચલે સદાશીવ તનપે ચોડ મૃગ છાલા હે
ડાકે જોલ ડમરૂ. સીવકે ગલે રૂંઢકી માલા હે
તનપે રમાઈ ભરમ હાથમે દંડ કમંડલ આતા હે
આકે શીવને. તીર જંગાપે આસન ડાલા હે

સેર.

આસન જમા કર જેઠે સીવ પુરણ હો ગણે ધ્યાનમે
ખન રહે તદલીન સંકર અપને ધ્યાન ચોર ગીયાનમે
કઈલાસ પર કરે સોચ સકતી અંખલી રધાનમે
પ્રગટ કરે એક પુત્ર પાછી સીવે ભરવાનમે
પ્રગટ કરે સુત સીવકે ભચનમે સચ જુના હે લવણસે
પ્રથમ આપકો. પુજે હે નારદ સારદ સેસ મહેસ

ચોક-૨.

હુકમ ચડા સીર સીવમાં સતીને તનમે મેલ નીકાલા હે
 જોહી ચેલમાં બના ગણપતી સજીવન ઢાલા હે
 મુરતી મનોહર ચોસે અનેપમ સુંદર રૂપ સવાલાહે
 ધનકે પીછે સતીને પ્રગટ કરી ચોક બાલા હે.

સેર.

ધનકો ચોકી પર રખા ગવરીને અપને દુવાર પર
 ભીતર ન આને દેના કીસકો કહે સતી સમજાએ કર
 નાહાનેકો ખેડી બા સતી જો અપને લોવનકે ભીતર
 ઈતને મે આએ હે મુની નારદ વાહાં કમલાસ પર
 નહી ભવન સીવ સતી પુત્ર દો કાહાસે લાઈ મુની કરતે દુવેસ
 પ્રથમ આપકો પુંજે હે નારદ સારદ સેસ મહેસ.

ચોક-૩.

આએ હે મુની ગંગા ત્રકપે બહા સીવ તપ કરતે બનમે
 ઈધર તપ કરતે બિધર દો પુત્ર ખેલે હે લોવનમે
 મુનકે બચન વાહા નારદ મુનીકે સીવકો કોધ ચડા મનમે
 આયે દુવાર સીવ દેખા દરવાજે ચોકી ધન આંગનમે.

સેર.

કોધ કર આયા સદાસીવ ભીતરકો બને લગા
 ધન ખડા ચોકી પર જો સીવસંકરકો અટકાને લગા
 કીનકે હુકમસે જોગી જંગલકા ભીતર બને લગા
 દેધકા ચોક સીવકો જોહી ધનરાજ ધમકાને લગા
 માહા કોધ સંકરકો ચડા હુવે રકત લોચન છુટે ફેસ
 પ્રથમ આપકો પુંજે હે નારદ સારદ સેસ મહેસ.

ચોક-૪

સીવને ચડાયા આંપવો ધનને ગદા ત્રીશુલ કર ધારા હે
 પીતા પુત્રકા વાહા પર હુવા લો બુધ અપારા હે
 માહા કોધસે સીવને પરદા ચોક ધનુસ લો કરમે ધારા હે
 જોહી બાણસે સદાસીવને ગણપતકો મારા હે.

સેર.

સરકો છેલ્લો - ૬ રચન બાપડા બસમાનપે
 મદન બા કહ સતીસે સીવ બાકે અપને બનપે.
 દરવાજે મારા પુત્ર કાહસે લાઈ કહે થર કાનપે
 જોયા બુલમ કીચો કીચા સીવ તું નને મેર સંતાનપે.

તપકે બતેલી કહાયા તુમને કીચી શીવ તનમે
પ્રથમ આપકે પુને હે નારદ સારદ સેસ મહેસ.

ચોક—૫.

માહા પરતાને લગે હે સીવ સચી બાતમે દીબા બરહાન
નાહકે મારા પુત્ર ઇડિસોચે સીવસંકર લખવાન
રોરા કે માહા કહે સતી શીવ કીચી મારા મેરા સંતાન
કેરા સજીવન નહીતો નીકાલુગી મે અપના જન.

સેર.

પારબતીસે કહેતે સીવ જાંઠા કર મે બાલ હે.
ગણુકે કહા સીવને લાદો સર ધુંદકે તતકાલ હે.
ના મીલા સરબનમે ગણુને કહા સીવસે હાલ હે.
કોઈ ઓર મસ્તગ લાદો જલદીસે છુટે જાંબલ હે.
લ.એ કાટ ગજરાજકા મસ્તગ સીવને સજીવન કીચા ગણુમ.
પ્રથમ આપકે પુને હે નારદ સારદ સેસ મહેસ.

ચોક—૬.

સુંદ પુત્રકા દેખ સીવસે કહે ગવરી સીવ અવીના
દેખ પુત્રકે જહાંમે હોવેગી અપની હાંસી.
સખ દેવનકે દેવલમે પરથમ પુંજ હોગી ખાસી.
એહ બરહીના ઘનકે પ્રથમ પુંજ સીવ કહંલાસી.

સેર.

ઉસ દીનસે પરથમ પુંજતે ત્રણ લેકમે સર નામ ;
રખ હમારી લાજ તું ઘનરાજ આજ મુદામ હે
કહે કથકે ખ્યાલ એ શીવલાલ જીનકા નામ હે
રહેતા હે ઓલપાડ ધાચી વાઠમે મુકા મ હે
મસો હમારી જીવ્યાપે જમાકી પુત્રી સરસ્વતી હમેશ
પ્રથમ આપકે પુને હે નારદ સારદ સેસ મહેસ.

ખ્યાલ દેવચંદનો રંગત લંગડી ગુજરાતી—૨
હોમ સતી શુભ મતી અતીને પતીને સમજે દેવ સમાન.
પતીને અરથે મરે સતી દીએ પતીને જીવતહાન—ટેક.
આમપુર એક નગર જનોપમ ધરમ શુભ સુંદર સ્થાન
વગર શેઠ એક વસે ત્યાં સોમચંદ મોટો ધનવાન.

પરમ સીલ સખી શેઠની સી રહી બહુ ચતુર મુલન.
મુખ સીંધુમા હતા લખતીન દીનવીના સંતાન.

સેર.

મુખ માલવલીન પણ પુત્ર વીના દુખી ઘણો
કરે ભગતી શ્રીમાહાદેવની એક ચીતથી બંને જણો
દયાના સીંધુ ગણો દીનદાસને અરખામણો
સહ વાતથી ધુખી હુ પણ પુત્ર વીના દીન દામણો
દાદરો.

લીધી દેવોની માનતા. જમવા એકવાર સંધતા
આપી દેવે મુખ માંજા. આપ્યો પુત્ર પ્રસન્ન થઈ
પુત્ર કમલવદનજી. સોલે મોહનમદનજી.
નામ આપ્યું દેવચંદનજી. વધાઈ ચેરે ઘેરમાં ગઈ
ચાલ છોટી.

થયો દેવચંદ તે પાંચ વરસનો તનજી.
ખીજા શેઠની પુત્રી અમરીત ખત્રી લક્ષ્મીજી.
દેવચંદનના બ્રામણ તેનાથી કીધા લગનજી.
માખાપ બેઠને ખુસી થયા ઘણું મનજી.
દોહરો.

ધોલ મંગલ તો ગાયે નારીઓ ધુમ ધામ થઈ રહ્યું.
અનેક દાન દીધા પ્રામણ્યે તેમા મણા કંઈ નહ્યું.
થયા લગન એ દેવચંદના ન થાસે કોઈના તેના સમાન.
પતીને અરથે. મરે સતી દીએ પતીને જીવતદાન.

ચોક—૧.

મુખ રૂપી નીદરામા લીન થઈ સુતો હતો દેવચંદ દીનસંત.
સ્વર્ગગીત સી થયા સોમચંદ પીતા મહુ દુખની વાત.
વીસ વરસની ઉંમર થઈ પાંડલથી મુવા મળાહુ માત.
આ દુનિયામા રહ્યું નહીં કોઈ પછી કરે આંખ પાત.

સેર.

કીનીઆ સહ કરવા પછી તે શીખ્યો છે બહુ ચાલજી.
નીચની સંગત કરી લુગાઓ સહ ધન માલજી.
પરનારની સંગત અને લાખ્યો જુઝારી ખ્યાલજી.
દુખી થવા લાખ્યો રહ્યો તરી ખાસે લાખ્યો ચાલજી.

દાદરો.

પછી દીલભાતે એમ ધારે જાણું હું સાસરે મારે
સસરો મારી વઠને સજાગારે કેરુ એવો ઉપાએજી.
વસ સજાગાર ઉતારી પછી તેને નાંખું હું મારી
વાત કેઈ જાણે ન મારી જઈ મનમા હરખાએ જી.

ચાલ છેડી.

જુગારી લાલ પછી સાસર પક્ષમાં આવ્યા
સાણુ એ જમાઈને માતીની થાળે વધાવ્યા
સતીએ પતીને પ્રેમે કરી બોલાવ્યા
મારા પ્રાણુપતી દાસી પર ત્યાં જાનું લાવ્યા
દોહરો.

બોજન કીધા ભાવતા સાકે પાકે પકવાન
જમાડ્યા સતીએ પતીને આપ્યા ફાફલપાન
રંગ મેહલમા ગયા અતી દીલ સતી પતીને આપે માન
પતીને અરથે મરે સતી દીએ પતીને જીવત દાન.

ચોક—૨.

અગીઆકારી હું દાસી તમારી સેવા ઇછું પ્રાણુ પતી
કમલ નેનથી નીહાલી ખુસી થઈ દીલ દાસી અતી
નખ સીખથી ઉતારે આરતી સતી અતી કરી શુભ મતી
અંતકરણથી પતીની સેવા કરતી રતી રતી

સેર.

ચરણુ તલાલીને સતી લઈ પતી મેડી ઢલીએ
પ્રેમે પધાર્યા પ્યારા પતી અંતરનો પડદો ખોલીએ
આ કલી લેખન ખીલી નારંગી ફલ છે ચોલીએ
લો જામર ચઈ રસ પાઉ દયાની ધારણુ તોલીએ.

દાદરો.

રંગીલા રંગમા રમે લોજન મન ભાવતા જમે
પ્રેમ વસ્ત્રો તોણે સમે પતીના ચરણુ તલાલે
એમ કંઈ વીલ્યા છે દારા દીલમા એક ઇલા છે મારા
વાતને જઈ કહેવે તારા સાચા જમાની આસે

ચાલ છોટી.

એમ તારા તાતને વાત તું પીઆરી કેને
એને પ્રતી જિતર મને કહે સવારે કેને
ધન માલ મતા થયો એક તું માંગી લેએ
નહી તે અસ પછી હું જમથ તું એખલી રહેએ
દોહરો.

કેણ માતને તાત નાથ હું દાસી છઉ હાજર
તમે કામના ધામ સામ મારા સુખના સાગર.
હુકમમા હાજર છઉ હું તમારા, ચરણ કીકરી ધરું હું ધ્યાન
પતીને અરથે મરે સતી દીએ પતીને જીવત દાન.

ચોક—૩.

સાંભળો માત ને તાત વાત પ્રજ્યાત કહું છઉ વીસ્તારી
પતીની સાથે સાસરે જવા અપેક્ષા છે મારી
ખુસી થયા બઉ માત તાત કર ઈડાપુરણ પુત્રી તારી
નજ સીખ જેવર વસ સણગારથી પુત્રી સણગારી.

સેર.

પધારો પુત્રી પ્રેમથી સુખ સાસરાના લવ જઈ
પ્રાણથી પીઆરા ગણીએ પતીને તન મન ફઈ
પેશમણી આપી જમાઈને ઉપર એક દાસી સઈ
આલ્યા પતીને સતી અને દાસી રજ સઉની લઈ
દાદરો.

અમલા નારી ન કઈ બાણે, પતી દીલમાં કપટ આણે
તેહા જઈ એક ઠેકાણે, અઘોર વનમાં જઈ પીયારા
પતી કહે સાંભલ નારદજી, દાગીના સઉ ઉતારજી
ચોર બઉ વન મોઝરજી, ઉતારયા સો ન્યારા ન્યારા
ચાલ છોટી.

વીરવાસુ સતી થઈ પતીના ઉપર પરસન
વસ્ત્ર સણગાર સઉ આપ્યા ગણી તન મન ધન
પછી ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા મલી ત્રણે જન
મારવાનો મનસુખો કરે સતીને દેવચાંન.

દોહરો.

પાણી કાઢતા પકકો મારીને નાળી કુવામાં નાર
પકતા વાર અધવચ કુવામાં પકડી પ્રજાની કાર.

કાસીને કરી કાલ કંઈ પનમાલ નાહો મુરખ બસાન
પતીને અરથે મરે સતી દીએ પતીને જીવતદાન.

ચોટ—૪.

નીર અપરાધી સતી પતી હીતકારી સતી થઈ દુખી અમાર
રહી લટકતી કુવામાં મક્કની ડાલે સાંજ સવાર
તેવામાં ત્યાં એક આબ્યો વણજારો જેનો અસરકારી વેપાર
પરદુખભંજન હતો રાજા વીકન જેવો હાતાર.

સેર.

અકસોસના શબ્દ સુણી નાએક થઓ બેચેનજી
તે કુવામાં જોવા ગયો કહે પછી કરશુ સેનજી
કાહાડો કુવેથી અબજા નારિ ધરમની હુ બેનજી
કાહાડી કુવેથી સતીના જાડા ગયા બેઉ નેનજી.

દાદરો.

મારા કરમ ગયા પુટી મને યાં ચોરો એ હુટી,
પતીને માર્યો છે કુટી બાંધીને સાથે લઈ ગયા.
નાખી કુવામાં હું નારી કાસીને નાખી છે મારી
હસા મારી થઈ છે નકારી ચોર ને નહી આવી દયા.

ચાલ છાટી.

તમે કરી નાખો મને કાર બાઈ આ વનમાં
નહી તો મુકી આવો પીએર નગર ઉજનમાં
લઈ જઈશ બેન કંઈ શીકર ન કર તું મનમાં
મુકી આવીસ તને હું કાલે તારા વતનમાં

દાહરો.

લઈ આબ્યો વણજારો સતીને ઉજણ નગર મોજાર
પુત્રી થઈ સતી અતી પછી દેખાડ્યું પીતાનું દુવાર
માત વાત જોઈ હરખ્યા પુત્રીને નાએક ને દીધુ સનમાન
પતીને અરથે મરે સતી દીએ પતીને જીવતદાન.

ચોટ—૫.

આણી પુત્રી કહે તાતને મહુ ગુજરી જે મારા પર
માણ પતીને બાંધી લઈ ગયા ચોર સઉ જરજેબર
મારી નાખી કાસીને માતાજી કરી મુવાએ જોરજોર
મને કુવામાં નાખી લઈ ગયા પતીને તે તસકર

ચેર.

તે કુવામા આવ્યું હતું એક વક્ષ મારે હાથે
તેથી બચી તમ પુત્રી નહિ જો બેસે દાસી સાથે
હુએને ફરીએ પડી લટકી રહી દીન રાતે
આ વણબક્ષએ કાઢાડી મને આકૃતમા આપી હાથે
દાદરો.

પતી મુજ પ્રાણથી પીયારા જે મારા ચકુના તારા
કરે નહી પલ પણ હું ન્યારા કાંઈસે પ્રાણ નાથે
માની પુત્રીનું સત વચન. આવ્યું વણબક્ષને બહુ ધન
ઈનામ આપી કીધો પ્રાણ. ગમે જોડીને હાથે
આલ છેડી.

એ સતી પતી હીતકારી નરને ધન છે,
લાચાર જણા ચે. અતી પતી પર મન છે.
દીન રાત રોશમાને પતી સમરન છે,
એવા વ્યક્તી પુરુષને ધીર એ જણા અમણ છે.
દોહરો.

સાંભલજે આગળ હવે દેવચંદનો વીસ્તાર
આવ્યો છે નીજ ગામમાં ધન માલનો લંડાર.
થોડા દીવસમા હારી ગએ એક કોડી પાસેના રહી દીલ્લખન
પતીને અરથે મરે સતી દીએ પતીને જીવતદાન.

ચોક—૬.

પછી કરે મન વીચાર દેવચંદન થએ હશે સ્ત્રીનો કાલ
જઈને સાસરે, ઠગી સસરાને ઘણા લાવું ધનમાલ
હુમંગ ધરીને આવ્યો સાસરે ચાલતો જે હસ્તીની ચાલ
દેખી દુરથી, સતી કહે આવો પતી મારા દીન દયાલ.
ચેર.

ડરસો નહી દીલમા સતી કહે પતીને આનંદ ભરી
એમ કહેજે પીતાને તમે હું કહું તે ચીતમાં ધરી
તમ પુત્રીને ચેરે લુટી મન લઈ ગયા બાંધી કરી
દાસીન પણ મારીને આગળ છુટયો હું જઈ કરમરી.
દાદરો.

જે એમ કહયું માની લેજો, તમે પણ જઈ એવું કહેજો
ભાતી કાઢાડી જવાગ દેજો, તાતને જઈ વેલા મહેા.

પછી સજ્જનને મલ્યો જઈ. હસીમત કહેલી સઉ કઈ.
સાચુ બેસાડે માન હઈ. જમાઈ બઉ રંગે છે લલો.

ચાલ છોટી.

સસરો સાચુ બેઉ જમાઈને ભેધ આનંદમા
સાલલીને આવી જટ સતી પતી ફરસનમા
મારા પ્રાણ પતીને વીપત પડી બઉ વનમા
શુણુ ગાયે સતી નીત પતીના સગા સજ્જનમા

દોહરો.

ખટરસ લોજન બનાવી સતીએ જમાડયા સામીનાથ.
રાતે ગયા રંગ મેહેલમા સતી પતી બેઉ સાથ.
વનની વાત એક ન કઈ પતીને એવી સતી આતુર શુણુવાન.
પતીને અરથે. મરે સતી દીએ પતીને જીવત દાન.

ચોક ૭.

ઘેર જવાનો હુકમ સતીએ કીધો પતીનો અંગીકાર.
માત તાતની. રજા લઈ સજ્જયા અંગે વચ્ચ સણુગાર.
નરનારી બેઉ ચાલ્યા ત્યાથી. આળ્યા વન વગડા મોજાર.
જરજે વરસઉ ઉતરાળ્યું બહલી ગયો તે મુરખ ગવાર.

સેર.

ગુરસો કરી લઈને છરી ચડયો છાતી પર દુસમ ન ચઈ
માત્રી છરી કઠને ઘઠી બસ લોહીની ધારા વઈ
રડતી કકલતી કામની બલ હીણુ અબલા ત્યા ચઈ
અહો પતી મમ ધારણુ અતી મતી હીણુ તમે થાસો નઈ,

દોહરો.

ફનીઆ છોડીને હુ ચાલી. માડુ ચાહ કોઈ નહી વાલી
દેને મને હાથથી બાલી. ન બનતા પીઉ ઉઠાસજી
સઉ મનમા રેવા દેને. વાત એ કોઈને ન દેને
તમે મને હાથેદાહા દેને. થાસે મારો સ્વર્ગવાસજી.

ચાલ છોટી.

આળ્યા સીકારે રાજા વણર પેલાને મારે
અંતકાલે સતી દેવી પ્રાણ પતીને ઉમારે

મારે હુડી મને પોહાવ્યાડીઆ સસકારે
મમ પ્રાણ પતીએ થાએ હૃદયઆના હારે
દોહરો.

મારા પતીને મારો નહીં તેા જીવ આનંદમાં જાએ.
છોડી રાજ વજીર તેને પોતાને માગપલાએ
પ્રાણપતીને મુકયા જોઈ જટ સતી નાર એ તજીઆ પ્રાણ
પતીને અરથે મરે સતી દીએ પતીને જીવતદાન
ચોક ૮

પછી નારની લાસ ત્યાં જાલી. ખુસી થયો મનના દેવચન.
વસ્ત્ર આભુક્ષણ. હાગીના લઈ ચાલ્યો સઉ માલ ને ધન.
નાર પોતાની સાખી રહી. કેમ સાખે દયા હુડે લગવન.
રસ્તે ચાલતા. ચરણમા તેને ડસી જેરી નાગન.

સેર.

જેર રગરગમા પચ્યુ નર પડ્યો થઈ એ જાનજી
સતીને દુઃખ આપ્યું ઘણુ કોપ્યા સીરી લગવાનજી
ધન ના આપ્યું કંઈ અરથ નાખ્યો નરક દરમીયાનજી
કોઈ નારને મલજો નહીં આવા - પતી સેતાનજી

દોહરો.

ધન છે એવી નારને. જેણે છોડ્યો સંસારને
પતીના હીતને કારને. ગઈ મુકવીને દુવારજી
ધીક છે વસની કંથને ચાલે જે ખોટા પંથને
દુખાડે ફૂલના થંથને. ધીક તેનો અવતારજી

ચાલ છોટી.

હીતકારી પતી અવગુણ સતી રહી સાખી
મુરખે સતીપર જરા નીધા નહીં રાખી
સાલલીને જવાબ દુસમનની પેસાની જાખી
નથી ખ્યાલ થયા સઉ તુરસવાલા વો ખાખી

દોહરો.

અમરદાસ આધીન થયા હુસેન જેહતું નામ
તે ઉસ્તાદ મારા સહી કરૂ તેને પરનામ
શીવલાલ આલપાડ વસે તે કથે ખ્યાલ મારા દીલજન
પતીને અરથે. મરે સતી દીએ પતીને જીવતદાન

ખ્યાલ અનસુયાનો રંગત લંગણી મુજસતી—૩.

એક સમે ગવરી સાવીત્રી અને લક્ષ્મી લાવી અભીમાન
ત્રીલોવનમાં. નથી કોઈ સતી ત્રણેમાં મારા સમાન—ટેક.
એક દીવસ ગીરી મંદ્રા ચળપર લક્ષ્મી ગવરી સાવીત્રી મલી
પોતપોતાના. પતીવ્રતપણાની વાતો કરતી ભલી
કહે લક્ષ્મી હુસતી પતી હીતકારી અને કોણ સજે કલી
ત્રીલોવનમાં. કોણ મારાથી ગ્રેસ્ટ બલલાલો વલી
સેર.

જુગે જુગ જનમી હું વીરનુના ચરણની દાસ છું
સેવામાં થઈ હાજર રહું ચરણ કમલની પાસ છું
રાતને દાહરો પતી સેવામાં રહી હું ખાસ છું
પતીની અગીયા પાળવા તઈઆર ખારે માસ છું

દાહરો.

તમે કાહાવો ભલે સતી. ન આવો તો લે મુજ રતી
ન સેવા એ વીરનુ પતી. તમેથી એક ઘડીજી
ગરવના વાએક સુણી અતી. કોધ કરી બોલ્યા પારવતી
તને બણી પરમ સતી. કરે બડાઈ બડીજી
ચાલ છોટી.

મે જણ્યુ તમારૂં માહા સતી પણુ ભારી
વીરનુ સેવ્યાની સુ મોટી વાત વીચારી
કોણ સેવે સતી મુજ પતી સીવ ત્રીપુરંડરી
નથી અધીક મુજથી કોઈ સીવની સેવા કરનારી
માહરા જેવી નહી અને સેવા તમે ચાહે તમારૂં કરો વખાન
ત્રીલોવનમાં. નથી કોઈ સતી ત્રણેમાં મારા સમાન
ચોક ૧.

અતી કોધ કરી બોલ્યા પારવતી. નથી સતી કોઈ મારા સમાન
તનમન ધનથી. શીલપણું સેવ્યા મે સંકર ભગવાન
મારા પીતા દક્ષના જનમાં. પામ્યા હતા સંકર અપમાન
તે કારણ મે પીતાના જન કુંડમાં હોમ્યા પ્રાન

સેર.

લઈને બીજો જન્મ હીમાચળ ને દુવારે આવતરી
કરી માહા તપ ધ્યાન. હું જઈ પાછી સંકરને વરી
નીત કરતી સેવા હું સીવ ચરણમા મસ્તક ધરી
માહા સતી તે હુંજ આવું કામ કોણ શકે કરી
દાદરો.

કોથ કરી બોલ્યા બ્રમાણી. માહા સતી તમને મે જાણી
રહ્યા છે આપ વખાણી. એ નહી સતીના ચીનજી
પતીનું વ્રત હું પાલું છું. સદા સેવા સંભાલું છું
રાત દીન તેમા ગાલું છું. થઈને દાસી દીનજી
ચાલ છોટી.

લડી પડી ત્રણે જણ રહી ત્યાં સોર મચાવી
એટલે ત્યાં મુની નારદ રહ્યા છે આવી
ઈતીહાસ દીધો સઉ મુની આગળ દરશાવી
ત્રણેમા માહા સતી કોણ કહો સમજાવી
મુની કહે માહા સતી તમે ત્રણેમા નથી કોઈ આવતી ધ્યાન
ત્રીલોચનમાં. નથી કોઈ સતી ત્રણેમા મારા સમાન

ચોક ૨.

મુખની કાંતી સામ ત્રણે તેજ રહ્યું નહી એક રતી
કહે બ્રમાણી. કોણ દુનીઆમા અમારા ઉપર સતી
કૃદ્ધમ રૂક્ષીની પુત્રી અનમુચા પરમ પવીત્ર કહે જતી
મૃત્યુ લોકમા. માહા સતી અત્રી નામના તેના પતી
સેર.

પરમ પવીત્ર માહા સતી. અતી પતીની હીતકાર છે
માહા સતી બસ તેજ ગુણ બઉ રૂપનો બંડાર છે
તેના પતી વ્રત પાળવા આગળ તમે ગુણ ભાર છે
પુલ્યા કરો છો નકામા તમે મુરખના સરદાર છે
દાદરો.

સંભળી મુનીની વાણી. ઉતરી ગયું ત્રણેનું પાણી
પછી ત્યાં બોલી કંદરાણી. મુની મુગલીનું કામજી
મુની કહે લઈ ઉમંગજી કરો તેના સતનું ભંગજી
ત્યારે જાણ તમને નંગજી. કરાવો એવું કામજી

ચાલ છોટી.

આવીંત્રી લક્ષ્મી અને ઘેર ગયા રૂઢરાણી
જઈ સુતા રીસાવી નાખી ચુલામા પાણી
આવી ઘેર મદે સીવ વીરનું વીરંચી વાણી
ઊઠેા સતી તણે ઘેર કરે છે તાણાતાણી

નહી ખાણું ખવડાવું અને નહી નાહવું નવડાણું અસનાન
ત્રીભોવનમા. નથી કોઈ સતી તણે મામા સસમાન

ચોક ૩.

બ્રહ્મા વીરનું અને મહેસર. સઉને ઘેર ચાલી તકશર
કહે તણે જણ. સતી કેમ શુતા રીસાવી કહો વીસ્તાર
નારદ કહે મહા સતી અનસુયા અત્રી મુનીની જે છે નાર
મૃત્યુ લોકમા. તેના પતીનતનું લંગ જઈ કરે ભરથાર
સેર.

બ્રહ્મા કહે સાંભલ સતીને છલતા દુખ અપાર છે
નારદ કરી ચુગલીને ઘાલી લડાઈ ઘરમો જાર છે
નહી છોટે હટ સાર્વત્રી બ્રહ્મા જવાને તઈઆર છે
એ પ્રમાણે વીરનું શંકર નારીથી લાચાર છે
દાદરો.

વીરનું કંઈ નહી ફાળ્યું. જવાણું કણુલ કરાળ્યું
લક્ષ્મીને મન અતી લાળ્યું. અતી પ્રેમે લીધું લોજન
કણુલત સંકરે આપી. જયા વીન રહું ન કદાપી
કરી જટ રસોઈ અદયાપી. જમાલી સીવ કીધા પ્રસન

ચાલ છોટી.

બ્રહ્માએ સતીને જવાની આપી હાગી
કરી રસોઈ સાવીંત્રીએ જટ જમાડયા સામી
આવી વીરનું દુવારે કહે બ્રહ્મા ગરૂડા ગારી
તાહા બુવે તો સંકર બેઠા છે નીજ નાસી

કરે મનમુખો ત્રણે મહી. કેમ છલાએ એ સતી પરમ નીધાન
ત્રીભોવનમા. નથી કોઈ સતી ત્રણેમા મારા સમાન

ચોક ૪.

પછી બ્રહ્મા વીરનું ને શંકર. થયા સન્યાસી બ્રહ્મચારી
ડંકકે મંડળ. હાથમાં લીધું બાધમબર ધારી

એવે સ્વર્ગે આળ્યા આશ્રમે. હતીભદ્ર અનસુયા નારી
ભીક્ષા અનદેહી. કરી ઉભા વીરુ વીરચીત્રો પુરારી
સેર.

ગુની અત્રી તપ કરવા ગયા સતી એમલી દુવારે હતી
બિલા રહ્યા દુવારે સાવીત્રી લક્ષ્મી ગવરીના પતી
સાક્ષા તક વીધી પ્રમાણે માન આપીને અતી
બેસાડયા આસન પર પધાર્યા લોજન સાલામા સતી
દાદરો.

સતી કહે અરજ ગુનરી-દમ્ભ લોજનની તથ્યારી
લે ભીક્ષા ન્યાસ્યારી-લેવા બિડયા ત્રણે જનજી
સતી ભરી થાકતા આવી-લે જન મન ભાવતા લાવી
વીરુ બેઠ્યા છે માટતરી-અમ નહી લેશું લોજનજી
આત ઊડી.

જટપટ લોજન લઈ આવી તે કારણ છે શું
તમે નગ્ન થઈ લોજન દેસો તો ભીક્ષા લેશું
જેવાતેવા ભીખારો બાણ્યા અમને તે શું
ભાવતા લોજન જમાડો તો આસીસ દેશું
સન્યાસીના વચન સાંભળી માહા સતી જઈ થઈ હેરાન
ત્રીલોવનમા-નથી કોઈ સતી ત્રણેમા મારા સમાન
ચોક પ.

વીચીત્ર વાણી સન્યાસીની મણી સતી જઈ દુખ પામી
માહા સંકટમાં-પડી શું કરે નથી મારા સ્વામી
પ્રભુ મને આ ધરમ સંકટથી બચાવો તમે ગરૂડા ગામી
સતના સાક્ષી-થજો લક્ષ્મીના પતી અંતર જામી
સેર.

આવ્યુ મુજી સંકટ સમે સતીને તે કેવળ બિનાનજી.
ખાલક 'બનાવી સન્યાસીને કરાવું' પય પાનજી.
જળ લઈને જમણે હાથે છાટયું ધરી પતીનું ધ્યાનજી.
સતપરતાપે સન્યાસી થયા છ માસના સંતાનજી.

દાદરો.

ત્રણેને ખોલે લઈને-ધવડાવે સ્તનમુખ ફઈને.
સુવાડયા પારણે જઈને-હેતે હાલરડુ તે ગાતા.

હર હમેશ નવડાવે-પછી સ્તન પાન કરવે.
બુદે બુદે પારણે સુવડાવે-અંજન કરી આજે હરખતા.

ચાલ છોટી.

કરે સેવા ત્રણેની સતી તે પુત્ર બાણી
એમ ઘણા દીવસ ગંગા રહયા ત્યા સારંગે પ્રાણી

કરે સોય સરગમા લક્ષ્મી ગવરી બ્રમાણી

કેમ હળુ ન આવ્યા સામ કહો સખી સાણી
દુખના સીંધુમા ડુખી ત્રણે જલુ ખાવા પીવાનું ભુલી બાન
ત્રીલોવનમાં-નથી કેઈ સતી ત્રણેમા મારા સમાન

ચોક-૬.

કહે લક્ષ્મી અરે સાણી સખી-બહુ કુદુ આપણે કીધું કામ
નાહક લડીને-મોકલ્યા તેથી રીસાવી નાવ્યા સામ

તેણે સમે ત્યા આવી પધાર્યા-પાછા મુની નારદ તે ધામ
માહા મુનીને-જેઈ અતી સતીઓ પામી છે આરામ

સેર.

મુની તમારા કહેવાથી મોકલ્યા લડી અમે સામને
કહો જટ કયાં રોકાયા હસે સહિ તણ સુખ આરામને
મુની કહે માહા સતી દુવારે મોકલ્યા મુકામને
છ માસના બાલક કરી રાખ્યા તમારા સામને

દાદરો.

સાંભલી મુનીની વાતણ-ત્રણે કરે આંસુ પાતણ
અમે કરી મરસુ ઘાતણ-મુની સામીને લઈ આવે
તમે અનસુયાને બાંધ્યા-અરણ તેની આગળ વાંધ્યા
જરા નહી રાખતા ખાંધ્યા-જઈ સતીને મનાવે

ચાલ છોટી.

એવી આપી સીખામણુ નારદ નીકલ્યા ચાલી
કરે તપ જયા મુની અત્રીને ખગર જઈ આલી
બુદે બાલ પાલણે તણુ ઘેર બુવે સાંભલી
જટ આવ્યા ઘેર મુની અડાવી કોધે કપાલી

સતીએ સાર સૌ કહયો પતીને મુની હરખ્યા સાંભલી બયાન
ત્રીલોવનમાં-નથી કેઈ સતી ત્રણેમા મારા સમાન

ચોક-૭.

પ્રાણાણી રૂદ્રાણી લક્ષ્મી-અન્નાસણીને રૂપે સ્થા
લીલા લઈને-માહા મુની જાત્રીને આશ્રમે ગયા
વીધી પ્રમાણે પુજન કરી કહે સતી લીનપર કરી કયા
આસન આપી-આ ગન્ધા સાંભળવાં કરજોડી ઉભા રહ્યા

સેર.

સારંગ કરી કહે મહા સતી લો-ભાવતા લોજનજી
લક્ષ્મી કહે લઉ લોજન આપો સતી માંગ્યુ વચનજી
સતી કહે માગો જે દીલ ચાહે તમારે મનજી
બાલક કરી રાખ્યા તે આપો હમારા સામીનજી

દાદરો.

માહા સતી કયા અનકુલે-લકલો પતી પારણે જુલે
લેલા ગઈઓને થઇ જુલે-ઓલખ્યા નઇ પોતાના પતી
વીનંતી કરે જઈ માહ સતીને-ઓલખીને આપો પતીને
કરો હતા તે ગતીને-તમને છે ધન માહા સતી

ચાલ છોડી.

માહા દઆહુ સતી અનસુયાએ દયા બઉ આણી
એક અંજલી ભરીને છાટયું સતીએ પાણી
થયા સ્વરૂપે ભ્રમાશંકરને સારંગ પ્રાણી
લક્ષ્મી ગવરી જોઈ હરખ્યા સતી ભ્રમાણી

પોત પોતાના પતીને કહે માહા સતી અનસુયા પરમ નીધાન
ત્રીલોવનમા-નથી કોઈ સતી તણેમા મારા સમાન

ચોક-૮.

પ્રહ્લા વીજ્ઞુ સીવ ગવરી સાવીત્રી-લક્ષ્મી દુવારે આગ્યા ધનધન
કહે અનસુયા-આજે પીઉં દુવાર આપણુ થયુ પાવન
જાતી પ્રેમથી કરી પ્રાર્થના-સતી પતી સંતોષ્યા મન
અરણીની સેવા-કરી કરજોડી અરપી રહ્યા તન મન ધન

સેર.

વીજ્ઞુ કહે છે ધન સતી ત્રીલોકમાં સર નામ છે
નથી કોઈ તુજથી અપીક સકે સતી તારી જુલામ છે
દીલ ચાહે વરદાન માંગે આયુ હું તમારે કામ છે
જોડયુ વચને આપો માંગુ એક કામ સુંદર સામ છે

દાદરો.

હોય ત્રણે દગ્ગાલ-જનથી મુજ પેટે બાલે
રમાડુ શ્રી ગોપાલ-તો પુત્ર ભાવ થાએ પુરણ
તથાસ્તુ કહી ત્રણે જન-ગયા પતની લઈ લોવન
પાલવા સતીનું વચન પાછા જનમ્યા તે રૂપે ત્રણ
ચાલ જોડી.

બ્રમા વીરનું સંકરએ જન્મ ત્યા લીધો
દઈ સુખ સતીનો સફળ મનોરથ કીધો
આ ખ્યાલ કથી શીવલાલે પ્રેમ રસ પીધો
છે હરી પ્રભુ તેનો સીકંદર સીધો
સીવલાલ છે સાણી નારો તમે પતી સેવામાં અરપો પ્રાન
ત્રીભોવનમાં નથી કોઈ સતી ત્રણેમાં મારા સમાન

ખ્યાલ કુંવરખાઈ મોસાળુ રંગત લંગડી ઉરફુ—૪

સફલ ભગતી કરી. નરસહી મેતાને હરકે ગુણ ગાએ
વણીક બનકે. કુવેરી કા મોસાલા કરને આએ—ટેક.
મુનાઘઠ થા સ્થાન જહાં. નરસહ મેહેતા રહેતે ગુણવાન
ભજન ભાવસે. ભાવસે ઢ્યાલ હો ગએથે ભગવાન
કંઈએક સતો દુવારે. ઠાઠે જીનકે સામલીયાકા ગ્યાન
કંઈએક ખીરીઆ. દુવારીકા જાએ કીયા ગંગા અસનન
સેર.

ઠાકેર દુવારાથા ભવનમે. કીસ્તકે ગુણ ગાતેથે
આરતી સંધ્યા સમે કંઈએક ખીસ્તુ આતેથે
લેસ સમનીઆ હાથ મરહંગ તાલસે લવ લાતેથે
ભરયાલ પુરણ પ્રેમસે ઠાકેરજી કોધરવાતેથે
દાદરો.

એસેલો ભજન ભાવસે ગુણ ગાતે નરસાધ
પરમ પવીત્ર પુત્રી ઉનકીથી કુવરખાઈ
ખીખીયા પુરી એક નથ અનોપમથા સવાઈ
વાહા પર બસે મેહેતા સીરીજકે ઘરવોળીહાઈ

ચાલ છોટી.

આણેસે કુવેરી ગઈ સાસરે અપને
ખીન માતા એકલી દુખી સુખ નહી સપને
દેવર નાંનદી જોર સાચન દેવે જપને
રૂઠે દીનપાઈ કુવરબાઈ જપને.

દોહરો.

પંચમાત્રીતો ખીત ગઈ. રાતી જોહ દીનરાત
હાસી કરે સખ નાગરી કહે બીખારી તાત. વા
પંચમાત્રી ખીત ગઈ સખી મીલ મુરતકે દીનધરવાએ
વણીક બનકે. કુવેરીકા મોસાલા કરને આએ

ચોક-૧.

સંવત સતરસો પંદરથા. માગસર સુદ સાતેમ રવીવાર
પક્ષ ઉબલા. દીન દીનો સુખ મુરત ઠેરાયા યાર
નગર અનોપમ જુનાઘઠ. નરસહી મેહેતાહો શુષ્ક બાંડાર
પત્રી બાંચકે. મોસાલા પુરને કોહોના તઈઆર

સેર.

પુત્રી સમજ મેહેતા તુમી અવસરકો જલદી આઈએ.
સાધું જોર બેરાગી થોડે સંગમે અપને લાઈએ.
દામ કુછ નહોતો લે બીક્ષા કો ઘરઘર જાઈએ.
પુત્રી જોર દામાતકે ખાતર કછુ બનવાઈએ.

દાદરો.

તુમી હો નગર સેઠ મેહતા કરન ઉપાસી
સુનીમ મેહેતેહ ઘરમે અપને સાધું સન્યાસી
લીખતંગ સીરીંગ મેતા ખીખીઆ પુરી બાસી
પુત્રી કુવેરી આપકી હો ગઈ હે ઉઘાસી

ચાલ છોટી.

જોખકે પડેને કરમે પલ્લીકા લીની
આથે જુનાઘઠ મેતા કે હાથમે દીની
ખીરનુકો દાંડ ત્રત જોશીકરનકીની
પત્રીકા દોડ નરસહી મેહેતાને ચીની

દોહરો.

એક કોટી નહી દામ ઘરમે કીઉરેવેગી લાજ
ભજન ભાવ સખ હો રહા તાલ તાંબુરે બાજ-વા

તાલ તંબુરા લેકે હાથમે. મેતાને હર શુન ગાયે
વણીક બનકે-કુવેરીકા મોસાળા કરને ગાયે
ચોક-૨.

સુની પુરાની આવી કીસેકે બેલ મેતા મંગલા એહે
ખગાઈ ખોતસી-બેલ કેા પકડકે પુછ ઉઠાએ હે
દસ બીસ માધુ લીએમે સંગ અંગ તીલક છાપ લગાએ
બાજ બાજરી-મીલા મુરતાન કીરન ગુણ ગાયે હે
સેર.

ફાટી તુટી ગોઢી ફીર ગાડીમે દીકલ હે
બેલકો બેડે ચલેવોહ ધીમી ધીમી ચાલહે
હરકે શુનગાતે ચલે સંગ બાજતી કીરતાલ હે
મોસાલેકી સામગરીમે ફકત તુલની માલહે
ઘઘરો.

નરસઈકો નીરલો હુવા હર અવસરકો આતેહે
એ છેલા અવસર હે હરિ હરકો મનાતેહે
બલહિન દોનો બેલસો ચલતે ગીર બેતેહે
ફીર આકે સંત ઉનકો પકડ પુછ ઉઠાતેહે
ચાલ છોટી.

બીબીયા પુરમે નરસીણ ગાયે મધ્યાને
લગે કરને હાંસી બીરધ બાલ ઓર બુવાને
મીલે સીરીંગ મેતાજકો કરતે અપમાને
કયા કર આપકી તારીફ મીલે લગવાને
દોહરો.

ઉજડ એક ભવનદીયા ઉતરને ખાતર
જઉવે ચાચડ ખોતસે માકડ ઓર મંછર-વા.
તાલ તંબુરા લેકે સંતસંગ મહેતાને હર શુન ગાયે
વણીક બનકે-કુવેરીકા મોસાલા કરને ગાયે
ચોક-૩.

કુંવરબાઈને સુની હકીગત-પીતાકો મીલને આઈ
લેકે ગોઢમે. મેતાને પુત્રી અપની બીકલાઈ
મોસાલા કુછ નજર ન આયાં. કુવેરી દીલમે ગભરાઈ
સફળ હેજના. જતમે જીતીહો જીતકી માઈ

સેર.

માતા બીના પુત્રી મુની જયું કુલ મુના સંતાન બીન
મુની પીતા અમા બીના જયું કાયા મુની પ્રાન બીન
મુની રહે રજની પીતા સરદ પુનેમ કે ચાંનબીન
રાતી ફીફ ઘરઘરમે પુત્રીમે તુમારે માન બીન

દાદરો.

નીરધનકાએ જુના જગમે ધીકાર હે
ન ગીનતે જાસે લોક કરતે ફીટકાર હે
નીરધન મેરા તાત મેતાજી લાચાર હે
ફીઉ સોચ કરે પુત્રી અપના ફીરતાર હે
ચાલ છોડી.

જાસને અપને કંઈ એક કાજ સવારે
સાતસો દુવારીકા પુરીમે દીએ ચુકારે
દીઆ હારસારકે ગ્રાધ ગએ મોરાદે
એ છેલા અવસર ફીઉ ન લગાવે પારે
દોહરો.

મેતાકો પાની દીઆ ખુબ ગરમ કરકે
થંડા પાની ના દીઆ-ફીર ગુન ગાએ હરકે-વા
મહાર રાગ ગાતે મેતા હરને સીતલ જલ ખરસાએ
વણીકે બનકે-કુવેરીકા મોસાળા કરને આએ
ચોક-૪.

ત્રીરીંગ મેહતા કહે નરસી હમ પતીતકો ફીને પાવન
લોજન પાએકે-મેહતા ઓર સંત હુવે મનમે પરસન
સાલી ગરામકી કરતે આરતી સાધુ સંગ કર રહે ફીરતન
કરતે હાંસી-નાગરી લોક આએ કરને દરસન

સેર.

કુવેરી આકે હકીગત મેહતાસે કહેતી સખી
સાસુ યું ભાલી પીતા તુમ મોસાલા કરદો ચાખી
જામ મોસાલેકી લવતુમ આગર રહેગી તગી
મેલીઆ કાગજકે અંદર ન્યાસ ન્યાસ કહુ સખી

દાદરો.

પાંચસેર કુમકુમ શ્રીકૃષ્ણ સાવસો લાના
 બીજમન સોખારી બાંકડી સળ તોલ મંગાના
 દો કુડીજરકી સાડી સાળુ સોલસો સાના
 દેસાંકલી ઝોર સેહેઝ મોરથી દામાત સમજાના

ચાલ છોટી.

રેસમી સાડી લીખીહે કુડી બારે
 બારાસો કાપડે જરકે ચણીએ અગીઆરે
 છાએલ ચારસો મુકતા ફલ એક ભારે
 પામરી પચાસ દો પાણુ સોનેરી સારે

દોહરો.

સાદી સાડી ત્રીનસો મુજકો સોલ ત્રીનગાર
 ઇનસે બદે લાવોગે સાલ એક બેટે હજાર-વા.
 ઇનસે બડકે લાવો પીતાજી-નહી ચલે બીના લાએ
 વણીક બનકે-કુવેરીકા મોસાળા કરને આએ

ચોટ—૫.

ખાલી કાઝજ રખા છાબલે મેતા આએ મંડપ મીયાને
 પકક તંબુરા-હાથમે લગેવો હરકે શુન બાને
 સુન કરના નીધાન-કર ક્રીયા ગ્યાન ભગ્ત તુમકો બને
 મેરી આળરૂ-ભેખકી ટેક રખો સીરી ભગવાને

સેર.

કર અચળ કુવકો તુમને પ્રેલાદકો બચાએથે
 છીપાકી છપરી છાઈ ઝોર જેદેવકે શુન ગાએથે
 સવરી કે એઠે બેર તુમને પ્રેમ ધરકે પાએથે
 વચાયા અંદ્રહાસ તુમ બીખ ફેડ બીખીયા લાએથે

દાદરો.

બલીકે હુવાર બાએ તુમ બનેથે છડીવાર
 બીહરકી ભાજી અપને કીમથી અંગીકાર
 નવસો નવાણુ પુર છોડાઈ પંચાલી નાર
 જલ ભરાયા તુમને હર ત્રીલોચનકે હુવાર

ચાલ છોટી.

તુંમને વામન બન બચાવ્યાયા ઇંદ્રસન
પ્રસન્ને લીઆ કંસકી દાસીકા ચંદન
દીના તુંમને અકરુકો જલમે દરસન
લે તાંદુલ મુદામાકો હોગચેથે પ્રસન
દોહરો.

છડી ઉંગલી પર ગીરીધરા-બચાએ ગોપી ગોવાલ
માઠ હુવે દામાજી કારન-આપી દીન દયાલ-વા.
સંખ છાંબમે ધરા કંઈ મેતા નહી કુજીળીનતુમ લાએ
વણીક બનકે-કુવેરીકા મોસાલા કરને આએ
ચોક—૨.

સુની ટેર નરસહી મેતાકી-શેડ બને સારંગ પ્રાણી
કમલા રાની-ઉનોકે સંગ બનીથી શેડાની
દસળીસ મેહતે લીએથે સંગ એ.ધવ અર્જુન ગ્યાની
ખીખીયા પુરમે-આએ બસ નહી કોઈ ઉનકે સાની
સેર.

અંગપે પેનાઉને અનમોલ બ્રમા જર કાયા
લાલપે તીલક ખીરાજે આ સુનો કેસર કાયા
ખાંધપે પટકા પીટા સોલે વો જર જેવર કાયા
પુરપ શુલાળી ખીલ રહા ચેહેરાવો સામ સુંદર કાયા
દોહરો.

ઓગેથા છડીદાર વો રહા નેકી પોકાર
નાગર રહે સળ દેખ કોઈ આતેહે સાવકાર
શોલેહે કલમ કાનમે રહે મુજકો સવાર
ચલતે લટકતી ચાલ મોગડી હે બુટેદાર
ચાલ છોટી.

કંઠી કંદોરા ગલેમે મોહનમાલા
સર પીલીપાધ તનપે જરકા દોસાલા
કરકંઠે સાકલે બાળુ બન ગુદાલા
હે કમલ પીરપેસે નેનવો નખરવાલા
દોહરો.

નોકર ઉનકે ઘરકે હમ નરસહી મેતા સાવકાર
દામ ઉનીકા લેકે હમ કરતે હોગે બેપાર
દામોદર દોસી હે નામ-મેહતાજી દેખકે હરખાંચ
વણીક બનકે-કુવેરીકા મોસાલા કરને આએ

ચોક ૭

દામોદર દોસીકો દેખકે, સખ નાગર જલ જનેકે
પરમ સગતકે, સીરીંગ મેતા શીર સીસ જુકતેકે
દંડવત આધીન હુવે સખ મેતા કે ગુન આતેકે
ગુને માફ સખ, હમારે કરો યું કર ફરમાતેકે
સેર.

ખેલદારથે સંગ બોત સખકે શર ઉપર ગઠકે ધરે
આખે હે મંડપમે હરી મોસાલા કરનેકો ખરે
સખ નાગરે કહેતે હે યું વે છાખ સોનેસે શરે
અગીયાલે મેહેતાકી હર પેરામની સખકો કરે
દાદરો.

કુવેરીકો લીધ ગોદમે લક્ષ્મીજી બપ કર
મેહતા હમારે મેઠ હમહે ઉનકે બાનોતર
મોસાલા પુરાહરને દીઆ માલ બ્યાર જેવર
દો પાણુ સોનેકે દીએ કુછ ના રખા અંતર
ચાલ ઊડી.

જેજે કરવા કે ગયા નંદકો લાલા
આધીન અમરકી હુશેન જપતા માલા
છંદ કેથે સીવલાલબાઈ બોલપાડવાલા
દુશમનકે મુહકો ઠોક દીઆ હે તાલા
દોહરો.

દુલસ બ્યાર જગજીવન ગાતે મોસાલેકે ખ્યાલ
ગાંડાલાઈ યું કહે ખ્યાલ નીકલે સાંચેસે ઢાલ-વા
અલીબાઈ કહે સીવલાલને કૃષ્ણકે નીત ગુન ગાએ
વણીક બનકે-કુવેરીકા મોસાલા કરને આએ

રામ-કૃષ્ણ રંગત સંગડી ખ્યાલ ૭.

ધધર ખેલતે અગધ પુરીમે-રામચંદ્ર લક્ષ્મણ દોનો
ઉધર ખેલતે-પ્રીતમે બલદાઉલજી કીસન દોનો
ધધર ભાવે કહસરયાજી-અપને મનમોહન દોનો

ઉધર પ્રીતમે-લુટ ખાતેહે રૂધ માખન દોનો
 ઇધર નીલાવે સમ લક્ષમણ-એક પતની એક બચાવ દોનો
 ઉધર કુંજમે-લુટ રહે સખીચોકે જોબન દોનો

ગજલ-ઈંદ્રસલા.

ઇધર અબધમે ચલે રામ લક્ષમણ અદલ દોનો
 ઉધર ગોકુલમે ગોપીઓકો લેતે છલ દોનો
 ઇધર કોશલ્યા શુભીત્રા ગાયે મંગળ દોનો
 ઉધર બંનમે ચરાતે ગાયે કૃષ્ણ બલ દોનો-વા
 ઇધર ખેલતે ધનુષ બાન લે-લક્ષમણ રામ મધન દોનો
 ઉધર ખેલતે-પ્રીતમે બલદાઉલજી કીસન દોનો

ચોક-૧.

ઇધર સુની સંગ ચલે રામ લક્ષમણ કરને રક્ષન દોનો
 ઉધર મારતે-અશુર કંઈ ગોકુલ બંદ્રાબંન દોનો
 ઇધર દીઆ સંધાર રામને મારચખર દુસન દોનો
 ઉધર મથરામે-મારે વો કેસી કંસ દુસમન દોનો

ગજલ-ઈંદ્રસલા.

ઇધરકો માર અશુર કરવા રહે જગત દોનો
 * ઉધર મથુરામે ગાયે ભગ્ત ઉગાર ન દોનો
 ઇધર તીર ગ્રહ અહલ્યા જબ લગે ચરન દોનો
 ઉધર ગ્રહસે છોટાચે માત તાત બંધન દોનો-વા
 ઇધર અહલ્યા સતી તારકે ચલે રામ લક્ષમણ દોનો
 ઉધર ખેલતે પ્રીતમે બલદાઉલજી કીસન દોનો

ચોક-૨.

ઇધર આચે હે મીથુલાપુરમે-ગોરે સ્યામ બન દોનો
 ઉધર સીધાકે-રૂખમણી બીહાને પુર કુંદન દોનો
 ઇધર ધનબ તોડવરે બનકી લાચે તારન તન દોનો
 ઉધર હરણ કર-લાચે રૂખમણી જીતકે રન દોનો

ગજલ-ઈંદ્રસલા.

ઇધર લે બનકી આચે લક્ષમણ રઘુબર દોનો
 ઉધર રૂખમણી લાચે મથુરામે હર દોનો

ધધર મંગળાએ અબધમે સામ જુઠ્ઠર દોનો
 ઉધર અથુરામે મગન લએના સીનર દોનો-વા
 ઇધર સેવા કરે રામકી ભરથ સતુ ધન દોનો
 ઉધર ખીલતે. ખીજમે બગદાઉલજી કીસન દોનો

ચોક—૩.

ધધર રામકી સેવા મે. હાજર સીતા લછમન દોનો
 ઉધરહો આધીન. રહેથે ઓધવ અકરુજન દોનો
 ઇધર સાગરીદ સીવલાલ કે હમ દુલમ જગજીવન દોનો
 ઉધર સતગુરુ. હમારે અમર દાસ હુન દોનો

ગજલ—ઇ દ્ર સભા.

ધધર ગાંડા સુનાતા હે તુંમે કથકર દોનો
 ઉધર રહેતે મધન આ મનુ દામોદર દોનો
 ઇધર રખ લાજ તું ગીરજા અથ સંકર દોનો
 ઉધર કલગી વાલે અલીસાઈ આર કમતર દોનો-વા
 ઇધર આર કરો સીવલાલકી હરીહર તારન તરન દોનો
 ઉધર ખેલતે. ખીજમે બલદાઉલજી કીસન દોનો

ચોક—૪.

કુસ્નલીલા હોલી રગત લંગડી—૮.

હાર ગએા રંગ સખી વો રાધા રમનસે કહુ ન બાલીમે
 સખ ટોલીમે. પકડકર ડાલ્યો મેરી ચોલીમે-ટેક
 કેસર ગાગર દોરી અચાનક. બોરડારે ચુવા અંદન
 જસોદા નંદન-ને હાર્યો રંગ સખી લુટ્યો જોબન
 બધ્યા પકરના મરોરી સખીના સમજો મેરો બાલાપન
 રંગડે જોબન. મસલે ગાલ ગુલાખી મેરો બદન-વા
 સાહુ પર દી ઢોલ ગગરીઆ કરકે ટેલ ઠીકેલીમે
 સખ ટોલીમે. પકડ કર ડાલ્યો મેરી ચોલીમે

ચોક ૧.

સુનાઉ બાકે હાલ સખીરી. ઠાડી બહા જસોદા મધ્યા
 તેરો કતધઆ. મરોડી ગયો આજ મોરી બધ્યા
 પલવ પકડ કર મોહકો રાકી. પડી સામકે મે પધ્યા
 મેરી દધ્યા-ગધ્યા. માને નહી તારો દધ્યા-વા

કેસર કુમકુમ બોર અગજા. ગુલાલ અપની જોલીમે
 રખ ટોલીમે પકડકર ડાલ્યો મેરી ચોલીમે

ચોક-૨.

કહેવાઈ આડે સામ સુંદર તું મેરે કહેજેમે અટકી
 જિયાર મટકી-ખેલને સામસે વાગ્યલન અટકી
 શ્રી કૃષ્ણકે ઉપર નારને. કેસરકી ગાગર પટકી
 નામર નટકી. મેલસી જાને સામ સમકે ઘટકી-વા
 મે યોલીસો માફ કરે તો ખેલુ આપસે ઢોલીમે
 સખ ટોલીમે-પકડકર ડાલ્યો મેરી ચોલીમે

ચોક ૩

હમે ખેલને ફાગવાહા શ્રીજ નાર ચોર દધકે દાની
 રાધા રાની. મારે પીચકારી સામકો મનમાની
 સીવલાલ કથ કહે ખ્યાલ ટક સાલ ગરે અમરતમાની
 હીંદી જમાની. સુનાવો નહિ સુનતે કીસ્સે કાહની
 ગાંડાબાઈ હોસ્તોકે સંજમે ફાગ ખેલતા ઢોલીમે
 સખ ટોલીમે. પકડ કર ડાલ્યો મેરી ચોલીમે

ખ્યાલ-કલ્લજુગનો રંગત ખડી-૬.

હાંત જનાના વર વરઘોડે ચડે જુવાનો જજમા ભટકે
 સતી કરે સંતાપ વેસ્યાઓ ફરે ખાર લટકે મટકે—ટેક
 પ્રાદ્યજીને ઘેર અજયા દુજે. ઢેકાને ઘેર ગાએ છે
 ગૂસ્થો જુએ મરે ને લડવા માલમસાલા ખાએ છે
 કસાઈને કુસલ કલીમાં સાધુવાં પીડાએ છે
 થયા પ્રાદ્યજો બરેટ શુદ્રો સહિ વેદપુરાણે ગાએ છે
 અસતો સહિ સંત થયા અને સતો બેઠા ગોદરી બટકે
 સતી કરે સંતાપ વેસ્યાઓ ફરે ખાર લટકે મટકે

ચોક-૧.

પુન ગયું પાતાલ અને નહિ પાપ રહ્યું જજમાં છાઈ
 રુતવાલીએ છોડયું સતહાનાએ છોડી છે દાનાઈ
 કાગ કરે સરહારી હંસપર ગઈ હંસની હંસાઈ
 અજાની જાની થઈ બેઠા અને જાની બેઠા ઘરની માય
 મરનારીઓ પેંડા ખાએ ઘર નારો જુએ માયા પટકે
 સતી કરે સંતાપ વેસ્યાઓ ફરે ખાર લટકે મટકે

ચોક-૨.

નથી રહી દોસ્તોમાં દોસ્તી અને ખલલા લીધું અમાન ને માન
સાધુ સંત સહિ જુઠા થયા અને જુઠા થયા ૨ સહ વીદ્યાન
લગાવી તીલક છાપ જુઠા ખતલાવે ટોંગ દુનીયા ૩ ૨ ૧
ખરા વીપ્રો રહે બેસી ખોટા વીપ્રોને પુણે સહ દેવ સમાન
પરધ્યા પતીને તણ નાર પર પતી સાથે લઈને સટકે
સતી કરે સંતાપ વેસ્યાઓ ફરે બાર લટકે મટકે

ચોક ૩.

માઉસ મંદીરા કરે ઊંચ સહ નીચ ધરમ સંભાલે છે
સુદ્રો વેદ અભ્યાસ કરે પંડીતો ઉલટા ચાલે છે
સતી રહે ઘેર બેસી છીનાલો માદા પતી યજ્ઞને ચાલે છે
પુત્ર કમાઈ કરી લાવી માતાના હાથમાં આપે છે
એવો જમાનો ઉલટો જોઈ હરી બગોના દીલમાં ખટકે
સતી કરે સંતાપ વેસ્યાઓ ફરે બાર લટકે મટકે

ચોક-૪.

પાખંડી પુલજો જગતમાં જુઠો ખતલાવે અન્યાસ
ગરૂડા ખાએ તર માલ ખરા અન્યાસી કરે બેડા અપવિત્ર
વીરુ ખીર સાગર જઈ પોડયા અને સીવ જઈને પેડયા

કધલાસ

અધરમ રહ્યો ફેલાઈ જગતમાં થવા લાગ્યો ધરમનો નાશ
કથા કીરતન નહી ગમે તારી મારીમાં લોકો માથા પટકે
સતી કરે સંતાપ વેસ્યાઓ ફરે બહાર લટકે મટકે

ચોક-૫.

પુત્ર પીતાને ચાએ નહી અને માતા રાખે પુત્રી પર પીયાર
સોભાગવંતી શું કરે વીધવા ધરે અંગે સોલે સજ્જાર
પુત્રીના સાટામાં પીતા પરણે કોઈ વેચી પુત્રી લે ધન અપાર
થઈ લક્ષ્મીના લોભી આપે વ્રધ પતી સાથે સુતા સકુમાર
માતપીતાને પીડે પુત્ર નહી અટકાવ્યો કોઈના અટકે
સતી કરે સંતાપ વેસ્યાઓ ફરે બાર લટકે મટકે

ચોક-૬

આંખ ઉઘાડી જુવો તમ આ કુટો કહી આવ્યો લાખ
વલી લાખ્યો સાથે દુનીયામાં લોભ લાલચ ને લાંઠાઈ

સત સૌધુ નહી જડે અસતમાં દુનીયા ગઈ સઉ લોભાઈ
આટે કહે સીવલાલ તણને કુટકરો ભગતી બાઈ
કથે ખ્યાલ સીવલાલ. કહગી સીર ઉપર તુરશે નીચે લટકે
સતી કરે સંતાપ વેસ્યાઓ કરે બાર લટકે મટકે

ખ્યાલ રંગન ખડી કૃત્તનની બાલ લીલા—૧૦

એક સમે સીરી કૃત્તનચંદ્રણ. વાલ્યા ગેડીકરમા બહી
ગોપીના ઘરમા જઈ પેઠા ચોરી કરવાને વનમાલી—ટેક
કોઠી કખાટ સઉ ખોલીને માટગીકા નાખ્યા તોડી
મહી માખણુ સઉ ખાઈ સામઝે પછી પાત્ર નાખ્યા ફોડી
પી ગઈ જમના જલ ભરવા મલી સાથ સમજેરુ જોડી
નુકસાન થયુ ઘરમાં બહી સાંભલી સાતે જણી આવી દોડી
નીત કરે નુકસાન કાનને આજે બાંધો ઘરમા ઘાલી
ગોપીના ઘરમાં જઈ પેઠા ચોરી કરવાને વનમાલી

ચોક—૧.

જમના પરથી પોકાર કરતી આવી છે સઉ પ્રીજની નારી
મહીના માટ સઉ દીઠા પુટેલા ગઈ ઘરમા સુંદર પીયારી
નીત કરે નુકસાન કાનથી સળી હવે હું તો હારી
એમ કહી સઉ લાગી ખોલવા દીઠા ખુણામા ગીરધારી
મહી માખણુનો ચોર કહીને જોર બાંધ્યા બેઠી કર બહી
ગોપીના ઘરમાં જઈ પેઠા ચોરી કરવાને વન માલી

ચોક—૨.

સઉ ગોપીએ દુવાર ઢાંસીને ઘ મા ગોંધ્યા નંદના લાલા
ફરી હવે નહી આવું ગોપીનાં કરે સાચ કાલ વાલા
નહી મચાવો સોર નકાસો સમજો તમે પ્રીજની બાલા
માતા જસોદા મારે માં નુકસાન સઉ તમને આલા
ઘરમા ગોંધી ગીરધને ગોપી સહી જસોદાને કેવા આલી
ગોપીનાં ઘરમા જઈ પેઠા ચોરી કરવાને વનમાલી

ચોક—૩.

ગોપી કહે છે માતા જસોદા કીધું કનકએ બઉ નુકસાન
છોડી ગોકુળ ઘરબારને જઈ એ શુભમ કરે નીત તારો કાહાન
મહી માખણુ સઉ લુટી ખાધ અને કરે રોજ હમને હેરાન

માને નહીં તે આલો બતાવું પુત્ર તમારાનું તેજાન
આદ્યા જસોદા ગોપી સાથે સોડી એક કરમા બાલી
ગોપીના ઘરમા જઈ પેઠા ચોરી કરવાને વનમાલી
ચોક ૪.

રીસ કરી બ.બિ આલે જસોદા ગોપી સાથે વેલી વેલી
પાછળથી દોડ્યા નંદ જાએ કાઢા પુત્રને રડતો મેહલી
દીઠાનંદની કેડે કૃત્તનને આપે આંસુની હેલી
પુત્ર મારો ઘરમા છે રાંડ ગોપીઓ તમે સડે છો ઘેડેલી
ચીવલાલ કહે ગોપી જોઈને વીરમે થઈ નજરે બાલી
ગોપીના ઘરમા જઈ પેઠા ચોરી કરવાને વનમાલી

રંગત તણતાલ ભગતમાલ નંનાદોઅંગ—૧૧
નરક નીવારન. નંદલાલ કીસન. નરહરી અશુર નીકંદન
નખસે ચીરા હરણાક્ષયકુ. નરસંગ રૂપધરકે ભગવન
નીખસે ખંમ બીતરસે બાહીર. પ્રેલાદકે કારન
નરહરી આંચે. હોકે પરસન. નરહરી અશુર નીકંદન

ચોક ૧.

નરકાસુર કોમારકે લાંચે. નારી સોલ સેત્રલોવન
નાથ બંચાંચે લાંચા થહસે પાંડુ કેરે તન
નાથ અસનપુર. મારા દુરજોધન. નરહરી અસુર

ચોક ૨

નામ દેવકી ગાએજલાઈ. દીયા અકરકો દરશન
નારાયણ રૂપ બટુક ધરકે. બચાયા ધંદ્રાસન
નાથ બલી દુવારે. ગંચે વામન ગન. નરહરી અસુરન

ચોક ૩.

નવસો નવાણુ પુરે તુમને. પંચાલી કરનીશી રટન
નીરખ પાંચે હે બેરસવરીકે. કુબળા અંદન
નરહરી લીના. દીના જોગન. નરહરી અસુરનીકંદન

ચોક—૪.

નામ હતા એક બીય મુદામા. કે પાસે તાંદુલ મોહન
નવે નીધ બિન કોદી તુમને. કીને ધામ કંચન
નીકાલા દલદર. બાની બાલ સજન. નરહરી અશુરનીદ

ચોક—૫

નસર સાહેર અમરદાસજી. સામરીક લીનકા અબદુલહુસેન
તુનકાકો અંગ જવાબ તેરા સીવલાલ જન
નહી અબ. ગાતા. શુન મેરે સજન. નેરહરી અમુરનીદન

રંગત-તણતાલ રામાએણે—૧૨.

કહે કહિસલ્યાં. સખી સુને ભવન. ગએ જબસે રામ લક્ષમણ-ટેક
અબધપુરી સુની રઘુનીર ખીન. જીકમાં યા સુની ખીન પ્રાન
ચેડી મંદર પડે હે સુને. સખી બીના ભગવાન
મેકબ પાવુગી-મેરે દો. રતન. ગએ જબસે રામ લક્ષમણ

ચોક ૧.

રામરામ મુખ રહું સખી. ખીન રામ નહી મુજકો આરામ
કીધર ગએ ચક્ષુકે તારે. સુના કંચન ધામ
માણુકે પીચારે. મેરે દો રતન. ગએ જબસે રામ લક્ષમણ

ચોક—૨.

કેકઈ બેરનથી કીસ બુગડી. પતીકો કીને બંધન
રામચંદ્ર બનબાસ ગએ સખી. એહી બચન કારન
ગએહે જબસે. તબસે સ્યામ બરન. ગએ જબસે રામ લક્ષમણ

ચોક—૩.

નહી નજર આતે હે રામ ઝોર. નહી નજર આતે લક્ષમણ
નહી નજર આતી હે બનકી. ચલો ધુટે બનબન
પુલા લઉં ધરકો. મેરે રઘુનંદન. ગએ જબસે રામ લક્ષમણ

ચોક—૪

અમર કહે નહી મીલેગા. અડસઠ તીરથ ચારો ધામ
વલાલ કહે દેખો નજરસે. ધરમે આતમ રામ
સીતાપત-પાવો દરસંન ગએ જબસે રામ લક્ષમણ

ખ્યાલ રંગત મેરો બાન સુર લોચનાનો-૧૩

જો સુરલોચનાથી પરમ સતી સુદરજી
મેરી બાન-તનઈયા સેસ સતી સકુમાર
શીશોવનમે નથી જેસી જેસી લક્ષ્મી અવતાર
સો સતી પતી અપને કાઈ યું સમજાતી
મેરી બાન રામ હે પુરણ પ્રસાદ ભગવાન
કેનસે કર સંજ રામ ન કહી પાવોમે કીરણ નીધાન

એ ભગની આપકે તાત ડીચી સુરપનખાં
 મેરી જાન. છનોને કાટે નાકે જોર-કાન
 જોર જાનસે લીજોથે હરને તાડીકા કે પ્રાન
 ન માતા વાહાસે ચલા ઇંદ્રજીત હટ કર
 મેરી જાન. આયા વો રજુમે અસુર બલવાન
 ભગે આએ સખ ભાહુ બંદર બહથે શ્રી ભગવાન
 જીલ.

કહે ભગલીલીક્ષન સુનો ખાત રઘુબરજી
 એ રાવનકા સુત જીસને જીતા ઇંદરજી
 સુરલોક જીત બંધન કર લાયા ઘરજી
 આસુરી દેવીની કુંભલા જીસે સરપરજી
 ચોપાઈ.

ઇંદ્રજીતને રજુસે ચળાયા. ની કુંભલા કેવો મંદર આયા
 આસુરીકો લોગ લગાયા. દે ભક્ષ શ્રીર આસન જમાયા
 દોહરો.

શ્રીર ભગત લીલીક્ષ ન કહે ખાત એક સુનો સીરી ભગવા
 ની કુંભલા કે મંદરમે જમા આસન બેઠા બળવાન
 સેર.

રચાયા હે કુંડ વાહા પર જમાયા આસનજી
 અજીત રથ નીકલેગા ઉસ જાહામેસે રઘુનંદનજી
 બેઠ કર જહ આએગા મુશકેલસે હે મરનજી
 ભંગ કર મે જાએકે સું જોલા અંજની તનજી
 ચાલ છોટી.

લક્ષમણ અંગદ મારૂત સંગ લીલીક્ષનજી
 વાહા ગયા કપી હનુમાન જીત સખ રંનજી
 કુડમે કીઆ મલ સુન સુત પવનજી
 પડા માર ઇંદ્રજીત બિહાર ગમા મગનજી-વાવળી
 જો સુય મંડલમે જાએ રહા હે છુપકે
 મેરી જાન-બરસાને લગા ધનુસ ચોધાર
 ત્રીલોવનમે નથી એસીજેસી લક્ષ્મી અવતાર
 ચોક ૧

કહે લીલીક્ષન હે અગર સુય મંડલમે
 મેરી જાન-હટ તે સખી વાહાસે ખાન

અપના હાગ બળભક્ષા કદા મરકડે નીકલે પ્રાન
 શ્રીર લક્ષ્મણજીકે લેકે ખાદ્યે ભાઈ
 મેરી જાન-ગગનમે ઉડા કપી હનુમાન
 સો જોગન ઉડ ગયા નજર જઈ આયા અસુર બલવાન
 શ્રીર સુમીત્રી સુત નીરહારી યું બોલે
 મેરી જાન-છોડ રન કીયું છુપતા સેતાન
 કપી ન છોડુ તુંજે આજમે કરલુગા બે જાન

બુદ્ધ.

લક્ષ્મણને છુટે જાન અસુર ઘભરાયા
 શ્રીર ભગા અસુર વાહાસે પૃથ્વી પર આયા
 લક્ષ્મણને ઈંદરજીતસે બુદ્ધ મથાયા
 એક જાન અસલ શ્રીર ધનસંકે ઉપર ચડાયા

ચોપાઈ.

એહી જાનને લીને પ્રાને-પડા અસુર રનમે હોળે જાને
 સરલાએ કપી જહાંચે લગવાને એક ભુંજ ઉડ ગયા

દોહરો.

ભુંજ પરા હે ચોકમે મુર લોચના કે દુવાર
 કંચનકે બુ લેપે બુલ રહીથી વો સુંદર નાર

સેર.

બેડી સતી અપને ભવન સાહેલી સંગ દો ચાર હે
 ભુંજ દેખા સામકા હો ગઈ
 હસ્ત છાતી સુ લીપટ કહેલી વો સુંદર નાર હે
 છોડ દીલ દાસી કહા પર સીધારે ભરથાર હે

ચાલ છોડી.

કીઆ સખબસે રૂઠે નાથ દાસી કાહતી હું
 મે સુબો સામ હીરદમે ગુનગાતી હું
 કહેતીવો સતી પાઉ અપને દીલસે ચાહતી હું
 જરા કરના દેરમે નાથ પીછે આતી હું - વા
 વો સતી મુર લોચના પતી ચાહ કર રોતી
 મેરી જાન-દાસીકા છોડ ચલે ભરથાર
 ત્રીલોવનમે નથી એસી જાતી લક્ષ્મી અવતાર

ચોક—૨.

તુમ બલ પ્રકમમે મુર મુજ જીત લાએ
 મેરી જાન-તુમકો મારે કરકે છલજી

મુને ખબરથી નાથ આપમે આતોલયા બલ
મે નાથ આપકો બીજા તરફ સમજાવે
મેરી જાન-બીકટ હે બાંદરકાં દલ
મેને કહાયા અવલ રામસે નહી પાવો ફલ
આખરકો ગએ પીઉ મુને આપની આરી કર
મેરી જાન-હુવા અપને મન મંગલ
મુને છોડી બસ્તીમે આપને અસાયા જંગલ

બુલ.

ડરતાયા આપસે કાલ જમ ચડતે રન તુમ
સોકાલકે બસ કીયુ હુવે પાણીવન તુમ
સુરકો જીતે કર જજે ચઢકે ગગન તુમ
અબ કબ આવાગે સામ મેરે ભવન તુમ

ચોપાઈ.

પ્રાકમી બલવાનકા હાથ-સુરપતકો જીત ધર લાગે
નવ ગ્રહ દોલીએ કે પાગે-ગએ રહુશીર સામ નહી આગે

દોહરો.

કબીમે એસા બહુતી ન દેતી જાને સામ
તુમ અપના કલ્યાણ કર ગએ પીઉ મુને હે બે આરામ
સેર.

મુર લોચના કહે જીવન ધર કાયા નીકમ્મા ધામહે
છોડ જટપટસે હમે જાના જહાપર સામહે
સામસે હે કામ મુજકો ધામસે ક્યા કામ હે
પીજી નામ હે અમર તુંમારા જગતમે સર નામ હે
ચાલ છોટી.

અય સામ મુનાવો મુજકો ગુપ બીરતારે
કીસને છલ કરકે નાથ આપકો મારે
કાહા પડા હે ધડ આ કાહાહે મસ્તગ પીયારે
સો લીખી જતારો કાગજપે જરથારે
મે મુખ સતી પતી બીરતન મુકી હે
મેરી જાન-બીજો કામજપે લગ બીરતારે
ત્રીલોકનમે નથી એસી જસી લક્ષ્મી અવતારે

ચોક—૩.

વાહા જુવાત કલમ જોર મત્ર રખા મંગલે
 મેરી બન-અપના મુખરમ અનુસરકે
 લીઆ લમટ સ્વામીકા હાથ છાતીસે લુખ બરકે
 સતકે પ્રવાહસે કરમે ચેતન આયા
 મેરી બન-લગા લીખને કર કલમ ધરકે
 ધડ રનમે જોર સીસ લે ગએ પાસ રધુબરકે
 નીંદ્રા છુત લક્ષમણ નીરહારી પ્રહાર્યારી
 મેરી બન-ઊસીને મારાહે બલ કરકે
 પ્રહાર્ય બન ગયા ત્રીયામે સરન હરી હરકે

જુલે.

સુન ખાત સતીને ધરનપે પટકી ખાઇ
 સુર લોચનાકો સખીઅનને ખાત સમબર્ધ
 પ્રીર કંચનકી સુખપાલ વાહા મંગવાઇ
 સતીને ધરાકર પતીકા બીચ ઉઠાઈ

ચોપાઇ.

સખી લેના મેરે છેલ્લે શમરામે-બીન સામ સુના કંચન ધામે
 કેળ શેતે પુર વાસી તમામે-ચલી સતી કર સખસે પરનામે

દોહરો.

રોતી પીટતી આઇ સુરલોચના રાવનકે લોવન
 કેળ સતીકા હાલ લગા કરનેકો સોચ દસકન

શંર.

રખ દીઆ કર પત્ર જોર સુખસે સુનાતી હાલ હે
 તાત સચ કહુ ખાત મુત અપનેકા આયા કાલ હે
 ધડ પહા રનમે ગએલે સરબાહ દીનદઆલ હે
 સુન સીહાસનસે ગીર પહા દસકન હોખે હાલ હે

ચાલ છે.ટી.

સુન હાલ રોતી આઇ હે મનોધર રાની
 મે બની અપુત્રવાન ધુલ છંડગાની
 મે લાખ કહી પર પીઆ એક ન માની
 ડુખાયા અપના પરીવાર નાય અલેમાની

એ બાલકી શ્રી ભગવાન શ્રીવીરના જાનો
મેરી જાન-કાલ પત્ર લાગે સમજ કરનાર
ત્રીલોચનમે નથી જોસી જેસી લગુમી અવતાર

ચોક—૪

બીન પુત્ર પીઆ શ્રોવણકી લંક હે સુની
મેરી જાન-અંધમતીમંદ પીઆ અજ્ઞાન
ઈંદ્રજીત મરનેસે નાથ મે જાની અપુત્રવાન
અથ જીવ તુજે કાળસે કયા મતલબ હે
મેરી જાન-હોક કાયાસે નીકલ બા પ્રાન
ઈંદ્રજીતસે મીલ જીવ યે: બને બેઠ રહા બિહારા
પ્રીર મુરલોચનાસે કહે મનોધર મુકર
અરે પુત્રી-પતીકા સરલે સતી મુબાન
સતી સમજ કરદેવગે તુજે હે દીન બંધુ ભગવાન

બુલ

પ્રીર અલી સતી સરલેને પાંચ સ્યુવરજી
બહા બેઠે શ્રીરી ભગવાન મુનેલુ પારજી
સતીકા દેખ મુ બોલે બાહુ બંદરજી
ભગવાન બાલકી આર્થ અપને મંદરજી

બોધાર્થ

કહે રામ શુનો કચીવંને-જાન જીતાહે કસકેને
તબ બાલકી અપને ભવને-પ્રીર બોલે વાહા બીલીકાને

દોહરે!

શુનો શ્રીરી ભગવાન સતી એ ઈંદ્રજીતકી નાર
મસ્તક જાચને આર્થ આપસે સેસ મુતા સકુમાર

શેર

શુરૈયાલા કહે દીનમે પ્રભુ કહાતે દીનદયાલ તુમ
સતરે કીરખલ પ્રભુ કહકે હો કોલ તુમ
અરચેર સ્વામીકા હો કરનાકેનીધ કીરખલ તુમ
જલનેકો લગતી દેર મુગકો દો સમજકર બાલ તુમ

ચાલ હોયી

રઘુનાથને સતીકા ચરન નચેઉં વાઈ-મરતગ કીમબર કહે
 સતી તું કાહાસે પાઈ
 કહે સતી ગીરા એક હરન બવનમે અધિ-સખ લીખી
 ભુજને મુજે કહાની મુનાઈ

સખ ઠપી કહે રઘુનાથ બાત સખ બુકી
 મેરી જાન-એકર દાહા લીખે મુને કીરતાર
 ત્રીલોચનમે નથી એ સીર્જશી લક્ષ્મી અવતાર
 ચોક—૫

કહે મુગરીવ સેન્યા પતી મુને શ્રીપત તુમ
 મેરી જાન-કપટ છલ કરકે આઈ હે નાર
 અચેતન કર કહા લીખે કાગજ પે રન બીરતાર
 રઘુનાથ કહે મુગરીવ બાત એ સચહે
 મેરી જાન-કપી કહે હસે મરતગ કીરતાર
 તખ મે જાનુ સતી સુરલોચના અતીપતીપે પીયાર
 રઘુ બરકે હુકમસે કપીને મરતગ દીના
 મેરી જાન-સતીને કીઆ હે અંગીકાર
 જરા તો હસ કે જાલો સામશ્રી મુખસે પ્રાણ આધાર

બુલ

બીન હસે હાસી હોવેગી પીઆબાદરસે
 તુમ હસો પ્રાણ મવાઈ તુમારે પરસે
 મેરા તાત બુલાતી તો બચતે કાલ જબરસે
 તકસીર માફ મે માંજુ મામ સુંદરસે

ચોપાઈ

મરતગ હસ કહે મુનદા મુજે કોન અચાવન દારા
 તેરે તાતને મુજકો મારા અપના નહી ધરમ બીઆરા

દોહરો

જસકી તું હામત બતલાતી કીની ઉસીને ઘાત
 મેર મતક કાટકે લાઆ રનસે તેરા તાત

શર

લક્ષ્મન કહે રઘુનીર જાન એક મુને પુરણ જમહે
 હામાત મારા હાથસે મેને કીઆ અધર્મહે

ધુટના મુસકેલ મુજે બંધન હુવા એ કૃમડે
રનમે પીતા પુત્રકા કરે બધ સત્રીકાએ ધર્મ હે

ચાલ-છોટી

રોરોડે શ્રી લક્ષ્મનને ધુમ મચાઈ
લક્ષ્મનકો દેખવા હરોને લગે રઘુરાઈ
સુનાયા જ્ઞાનકર બોધ કયા ખાત બનાઈ
હુનીયાકો અપની માનુસી લીલા દીખલાઈ
મુરલોચના તાત અપનેકો દેખકર રોતી
અરે પીતા-નહી પીઠના મેરા બરથાર
ત્રીલોચનમે નથી એસી જેસી લક્ષ્મી અવતાર

ચોટ-૬.

કીર રામચંદ્ર યુ' કહે સેસ ક્રુતા મુન
અરે પુત્રી-કરકુમે જીતા તેરા સામ
નઆ નમ એક રચકું લ'ક ઓવકી અનોપમ ધામ
મે ચાર પદાર્થ પાઈ આપ દરસનસે
માહારાજ-મુજે અબ કયા હે ધામસે કામ
જન્મ સંકલ હો ગઆ નજરસે દેખે જાતમરામ
ઈસ જગમે અબ જીનેસે કીઆ મતલબ હે
માહારાજ-મે જલ બાવુંગી સંગ લે સામ
ચક્રી વાહેસે સતી તાત અપનેકો કર પર નામ

જીલ

કહે કપી મુરલોચના સતી તુજ' ધનધનજી
હસેવા આ સામકા સીસથા અચે તનજી
આઈ સી'ધુ તીર ઘડ લેકે છોડ સબ રંનજી
મંત્રવાએ કારટ જલનંકો જમર ચંદનજી

ચે પાઈ

સી'ધુ તીર ચીતા ખડકાઈ-અપને હાથસે અગની લગાઈ
કરસમરણ બીતર જ'મપઈ-રાવણ આર મદોધર આઈ

દોહરો.

જલકે બસમ હો મઈ પતી સંગ જરા ન કીની ધીર
બીમાન પેચડ જએ સતી આર પતી સરણ રઘુબીર

સેર.

મુરલોચના કે ખ્યાલપે બચાની ધ્યાન લગાવે
 છતે મુક્તી મીલે જન્મ મરણસે છુટ જાએ
 એ કાંઈ મુનતે મુનાતે એર કાંઈ નર જાએ
 તર જાએ લવ સીંધ જટ મુક્તીકા મારગ પાએ

ચાલ છોટી.

એ મુરલોચનાકા ખ્યાલ સીવલાલ બનાવે
 તુરવાલેકે ખ્યાલપે ખ્યાલ મુનાવે
 કળી ઈસ છન અબતુ કાંઈ કલમ મે આવે
 નસીયતમે તુજે હો કાન પકડ ઉઠવાવે
 કહે ગાંડાભાઈ અબ હરામ ઈસ છન ગાના
 મેરી જાન-એસે છન મુનાવું મે હો ચાર
 ત્રીશોબનમે નથી એસી જેસી લક્ષ્મી અવતાર

રંજત-સંગેડી-ખ્યાલ-આગબોટનો.

હ્યાના સીધું રતનામર-તમે કંઈ અધમ પાપી પ્રાણી તાર્યા
 ડુબાડી વીજલી-નીરદે કેમ થઈને માણસોને માર્યા—ટેક
 હટી સ્ટીમર એક વીજલી નામની તેનું જરા સાંભળો બચાન
 ધ્યાન ધરીને-એક બીતેથી સાંભળો હઈને કાન
 સાલ જોગણીસે પીસતાલીના કારતક મુઠ પાંચેમ દીલબન
 વાર મરેઉ-તારીખ આઠમી નવેમ્બર માસ નીદાન

સેર.

સને અરાડ અઠવાસી જાએ છો દીન ઉપર
 ફરતું હતું વીજલીના સૌરપર કાલતું ચકર
 ઉનાડુ લઈ ઉભી હતી કછ માંડવી ખંદર
 પેસીંજર નાકી સાતસો વળી બીજે માલ અંદર
 ઉભી હતી વીજલી ભરીને માલ નાકના પરવાયો
 ડુબાડી વીજલી નીરદે કેમ થઈને મનુષ્યોને માર્યા

ચોક—૧.

ઉતાડ મંબઈ અને વેરાવળ-પોરબંદરના સહ લઈને
આવી દુવારકા-રાંડ વીજલી સહિની વેરણ થઈને
રૂપેણ બંદર ફરીને પાછી ઉભી દુવારીકામા જઈને
ખરે મધ્યાને-કલાક બારે ત્યાં ઉભી લાંગર ઇંધને

સેર.

ઉતાડ ઉતાર્યા દુવારકા બંદરે કંઈ નર નારણ
કંઈ રહ્યા બેસી ઉતાડ લઈ પોતે પરીવારણ
નીરલે થઈ બેઠા હતા-કંઈ લઈ ધન ભંડારણ
કંઈ બેઠા સીને ઘેર મલવાના ઉમેદવારણ
જાન હતી અગીઆર બોટમા સુકન તે સહને નહીં ધાયાં
દુબાડી વીજલ-નીરદે કેમ થઈને માણસોને માયાં

ચોક—૨.

ત્યાંથી વીજલી ઉપડી માણસો લઈને એકસો પંચીમાસી
કોઈ કચ્છી-કાઠીઆવાડી કોઈ મંબઈ વાસી
તે સહને લઈ ચાલી રાંડ વીજલી લટકે મટકે ખાસી
સાગર મધે-આવી સપડાઈ પડી તેપર ફાંસી

સેર.

વાઝો પવન ધનધોર ઘટા એક આલલી આવી ચડી
વરસી રહી ચોપાર તે વીજલી ઉપર તુટી પડી
ગાળેને વીજે મેઘ બહુ જેમ વરસે શ્રાવણની જડી
જડી ખાતી આવી પોરબંદર વીજલી ચકરે ચડી
એઈ માહા તોફાન સાગરમા લોડો સહ હીમત દાયાં
દુબાડી વીજલી નીરદે કેમ થઈને માણસોને માયાં

ચોક ૩.

શકવા લેલી સાહેબે કાલે વાજટો કીધો જડીધલી
પણ ન શકાઈ-વીજલી બર ફરીએ વમલમા પડી
એઈ માહા તોફાન કહે જહ કરમ કોઈના આવ્યા નહીં
સમજો ભાઈઓ-આપણી આવી પોહચી અદલની ઘડી

સેર.

એતા હતા વીજલીને વેરાવલ કુધી સહ લોકણ
પછી નહીં દ્રષ્ટે પડે અમે આસા એની ફોકણ

ગભરાઈ ઉઠયા સઉ જનોના દીલમાં છાઓ સોઠણ
કોઈ કુટે માથા અને કોઈ રડે પોકા પોકણ
અરે હઆળુ દીનાનાથ આ કીધા કામ સઉ અણધાર્યા
ડુબાડી વીજલી-નીરડે કેમ થઈને માણસોને માર્યા

ચોક-૪.

વીજલી કડાકા કરે અને ત્યાં વરસે મેઘ બઉ મુસલધાર
આગબોટ પર-આવીને તુટી પડ્યો આકૃતને માર
અતી ગમતાયા લોક મુકીને પોક રડે સઉ નરને નાર
નીર અપરાધી-હમે નીરદોસ પ્રાણી પ્રભુ પાર ઉતાર

શેર.

કોઈ ભજે માહા દેવ માતા-કોઈ પીરને આહાએ છે
કોઈ ભજે રતનાગર હેતે કોઈ હરીગુણ ગાયે છે
કોઈ પછાટે હાથમાથી કોઈ બીડી અથડાયે છે
કોઈ રડે બહુ જોર સેર-કોઈ ગરીબ ધમ ખાયે છે
કપતાન ધીરજ આપે સઉને સુકરીએ કામ થયા અણધાર્યા
ડુબાડી વીજલી-નીરડે કેમ થઈને માણસોને માર્યા

ચોક-૫.

બાલોને જોઈ રડે છે માતા-માતાને જોઈને રડે છે બાળ
અરે વો માતા-અવે સુકરીએ આપણા આખ્યો કાળ
રડે બેન જોઈ ભાઈ ભાઈ જોઈ બેન રડે થઈને કંગાળ
ભાઈ આપણા-માવપીતાઓ સુણી મરસે તતકાળ

સેર.

અરે દીન જાંધુ હરી તું તોડ ફાસી કાલની
બાલલો અરણ અંબો રંકો ગરીબ કંગાલની
લીધી નાભામા ખબર તે મઝારીના બાલની
તેમ હે તેથી હરી હમે રંકને સંબાલની
તારા માર્યા કંઈ મરી ગયા-પ્રભુ તર્કો કંઈ તારા તાર્યા
ડુબાડી વીજલી-નીરડે કેમ થઈને માણસોને માર્યા

ચોક-૬.

જીવે આલ અને નીચે નીર નદી વી-જોઈ રડે નરનારી
કપતાન કાકા-આપણી નથી ઊંચરવાની મારી

કપતાન કહે હું નહીં મરવા હઉં-એવી ધીરજ આપી બારી
પછી કપતાને-જિતાયાં નીચે ઉભાડીને બારી

સેર.

જિતાયાં લોકોને નીચે-ત્યાં અંધારૂં વીકરાળ છે
ખીછાવી ત્યાં ભળ થઇ વીકરાળ ઉભો કાલ છે
ડુખી જલમાં વીજલી ચકર ખાઇને તૂતકાલ છે.

સઉ રંક પ્રાણી ડુખીઆ-રહ્યો બહનો તાંદ ધનમાલ છે
જિમેદવાર કંઈ ક્રુવા ડુખી નહીં કામ યગ્યા મનના ધાર્યા
ડુખાડી વીજલી-નીરડે કેમ થઇને માણસોને માયાં

ચોક-૭.

કોઈ કુવારા કોઈ પરણેલા-કોઈ પણવા લઈ જતા જન
કોઈ ખલાસી-મજૂર ઇજનેર કમાની કોઈ કપતાન
ધાવતા નાહના બચા છાતીએ-ડીચડી ચોમા રહી ગઈ છે યાન
કોઈ પ્રત્નો-હતા બરડા ડોસા કોઈ માઢા ભર જીવાન

સેર.

માતાને બાજયો દીકરો-દીકરાને બાળ માતલ
એકએકને વળગી પડેલા હતા બાથા બાથલ
કોઈ થયો નારી વીના નર-નાર થઈ વીણ નાથલ
હયાના સીંધુ કેમ હરી સઉને લીધા હાથાથલ
અનેક પાણીને માયાં પ્રભુ નહીં કેમ કોઈને ઉગાયાં
ડુખાડી વીજલી-નીરડે કેમ થઈને માણસોને માયાં

ચોક-૮.

વેરવેર સઉ વાટ જોતાં એક માસ થયો મારા દીલબાન
પછી ખબર થઈ-ડુખી વીજલી વેરણ સઉના લઈ પ્રાન
કોઈના ભાઈ ભગની માતા-અને કોઈની અસ્ત્રી કોઈના સંતાન
સઉ સઉ કીરીઆ-કરીને બેઠા ધરી ઇશ્વરનું ધ્યાન

સેર.

કીરીઆ કરી વીધી મુજબ-સઉ સઉએ સઉની નાતમાં
કંઈ ભટકતા થઈ ગયા કંઈ નારો બેઠી એકાંતમાં
તમે માતા તમે પીતા તમે ભગની માતમા

આવો વખત કહી કોઈને ના લાવસો પરમાતમા
તમે હયાના આગર શ્રી હરી-અનેક ભગવાને તાથાં
ડુખાડી વીજલી-નીરડે કેમ થઈને માણસોને માયાં

ચોક—૬.

નથી વીજલી નારીએ દયો લીધો તે ટુખી તેનો સાબલો મરમ
તમારા જેવા-દુસ્તો કંઈ અભાગીઆના નજ્યા કરમ
કલગી નારી છે માતા તમારી-ની દયા કરી ઉઘાડાવો ભરમ
તુરશવાલાને-માતાને સ્ત્રી કહેતા નહી આવે સરમ

સેર.

માતાને સ્ત્રી કહે એવા-કપુત ઉછાર્યા લાડમા
સાંભલી ના રહ્યો જીવ તુરશવાલાની નાડમા
કથે આવા ખ્યાલ નીત સીવલાલ રહી જોલપાડમા
મુઠામ ફલીઆનો કહું જોલપાડ ધાંચીવાડમા
ખતમ થયો એ ખ્યાલ હવે તમે ગાસો તેા સુકરીત હાયાં
ટુખાડી વીજલી-નીરડે કેમ થઈને માણસોને માયાં

ખ્યાલ ફરનલીલા-રંગત-છોટી.

અય સખી કનઈઓ ફાટે હે દધકી મટકી
કર પકરકે મેરી લાજ લીધ ઘુમટકી
જોલીમે ઉલટ કરે કે લપટ અપટકી
છલકરકે મેરીછીની દધકી મટકી
જોબન રંગડે જોર બઈઆ પકડ કર અટકી
બલજોરી કરી અટકાએ શામસે અટકી
જા કહું બાત કંસાસે નાગર નટકી
કર પકરકે મેરી લાજ લીધ ઘુમટકી

ચોક—૧.

ભગ ગઈ સખી જોમેલી મોહકો પટકી
નામાની એક ફીર જોત સામને હટકી
સમજાઓ સખી કુછ બાતમે જીલટપ લટકી
મે ફેસે ભવુંજ લરો રાંકી રાહ પન ઘટકી
મે કહી દકીગત સખી એ બનસી ભટકી
કર પકરકે મેરી લાજ લીધ ઘુમટકી

ચોક—૨.

માતા હે સખી રામની સામ ઘટ ઘટકી
બસ ગઈ સાંભલી મુસ્તક લેને ખટકી

એક સુને સખી કહુ છુકર કાલીદ્રી તટકી
કયા સુખસે કર તાલીદ્રી જો યોગ સુખટકી
છબ બસ મધ હીરદે કાલી નાગન ચટકી
કર પકરકે મેરી લાજલીઈ સુખટકી

ચોક ૩

ખંનસરી મુંની જબસે તબસે મે પ્રટકી
બબતા રાગ રાગની સામ સોરટકી
ના જાવું ઘર મારગમે સુનકે અટકી
મે સામ સુદરકે દેખન ઘરઘર બટકી
મરગએ કંઈ સીવલાલસે ભસને હટકી
કર પકરકે મેરી લાજલીઈ ઘુમટકી

ખ્યાલ-ખુદા-યાદ ભગતી-રંગત-છોટી.

અય મેરે પરવર તું મોહકો જરદે
જર દે યાતો તું ગલેપે ખંજર ધરદે
મય આસીક ખુદા બેસબર તુમોહે સબરદે
લે છીન ગરીબી ખુદા તવંગર કરદે
આરકે કે દરદ્રકો જાને ન તુબે દરદે
એક રેહેમકા પીયાલા ખુદા તું સુજકો ભરદે
અય કાસીદ જાકે ખુદાકો મેરી ખબર દે
ઝરદે યાતો તું ગલેપે ખંજર ધરદે

ચોક ૧.

તું ખુદા હે ખુદ આસકકો કછુ હુ નરદે
ન જુલુ કલી આસાન ઇલાહી કરદે
કયા કમી સેરી દરગાહમે એક તુબરદે
ખરદે ફેર તું તું ચાહે ખુદા કસ કરદે
પીયાસા આસકકો પીલા આબેકો સરદે
ઝરદે યાતો તું ગલેપે ખંજર ધરદે

ચોક—૨.

એ હરી આપ ખુદ ખુદા પરખને હરે
 કુએએ આપને પરવરદીગાર તું ધરે
 તું ખુદા હમારે હમહે તેરે બરે
 દીઠાર તેરે ખુદ તું દીખાલી લખી તરે
 બરતેરે ઇસ્કકી ખુબ અગન દીલ બરે
 બરે યાતો તું અબેપે ખંજર ધરે

ચોક—૩.

આલાહ તે આસકઠોનેક નબર દે
 બેપરકો પરવરદીગાર તું આબ પરે
 કુછ ખબર તુ લે મોહતાબકો એક બસ્તરે
 કહે દુસેન તેરે નામકે દો અબસરે
 સીવલાલ કહે દુસમનકો માર નસ્તરે
 બરે યાતો તું અબેપે ખંજર ધરે

સખી.

સીતા કહે વીજયા સખી કહો કાહા લક્ષમણ રામ છે
 બીજને વરવાની નથી-બસતેજ મારા સામ છે
 વરી ચુકી હરને સખી-સીવ ચાપનું એક નામ છે
 સઉને રબ આપો તમે-બીજનું યાહા સું કામ છે
 જનકને જઈ કહો સખી-પીતા ઘણા બે કામ છે
 બિસ્તાદ મારા તેજ બસ-સીવલાલ જેનું નામ છે

ધોસો.

સખી સ્વામીની કઉસલા માત
 સખી સ્વામીના હસરથ તાત
 સખી સ્વામીને કહો એક વાત
 સખી સ્વામીને લાવો એકાંત
 સખી સ્વામીથી કહે' હું વાત

સખી સ્વામીની છે હિવમ જાત
ચંદ્રતર મુઠ નવમી મુકલ પક્ષ સાર
થયો તે દીનને રામા અવતાર

સખી.

બીજ નાર કહે ઓધવ જઈ-કહેજો હમારા સામને
મથુરામા જઈ નીરદે થઈ-ગયા ભુલી ગોકુળ ગામને
વ્યાકુળ થઈ વીનતા કરે-સહ ભુલી ઘરના કામને
એકવાર હરી પાવન કરો-આવી હમારા ધામને
કહેજો તમે જઈ પ્રેમ રટીએ છે તમારા નામને
માને નહી કૃષ્ણ તો કહેજો વાત એ બલરામને
સીવલાલ કહે તું જા જઈ પીલે ગુરૂના જામને
કહે સખીપર સખી નહી તો ખીક તુલસીરામને

ધોસો.

આવ્યા જમના ત્રહે ચાલી
હમારા ચીર લઈ વનમાલી
પ્રિયા જઈ કદમની ઠાલી
નારીઓ સહ નજ નીચાલી
લાગી તે સીવસથી તાલી
સાચીને સંદેશો કહેજો
સીખામણ સારી રીતે દેજો

સખી.

માખાપ વનાનો પુત્ર જે તેને તો દુખનો માર છે
નમાઓ થઈ જગમાં કરે-દુરબળ તેનો અવતાર છે
જે સ્ત્રીનો સ્વામી મુવો તેને સોક દહાડા બાર છે
તેરનો દહાડો થયો કે જટ ખીજો તઈઆર છે
દુખ મોટું સમજો ચારો-વાંજણી જે નાર છે
લોક મેહેણા મારે તેના અવતરને ધીકાર છે
પુત્ર વીના સમજો ખીરાદર મુનો આ સંસાર છે
સીવલાલ તો સાચું કહે જસ કંઠણ લોકાચાર છે

ધોરો.

નથી રેવાનું કોઈ અમર
 મરવું સમજે સહિને જડેતર
 માય નેકીનું જગમાં ભર
 કાળની ભુરી છે ઠેકર
 માટે મુખથી તું ભજ હરહર
 જાણને આ ભવ સીંધુ તર
 સાંભળી સીવલાલ બાઈનું નામ
 નાસી ગયા કંઈ નીમકહરામ

ખ્યાલ-હોલી રંગત લંગડી.

ઘણે દીવસે આવી છળીલી આજ તુમારી આટીમા
 નહી જવા દઉ-ઘણો રસભર્યો છે તારી છાતીમા
 લઈને હાથ પીચકારી પીઆરી છુટતો તને વંદરાવનમા
 માહા મહીનાથી-છુટતા મલી મને તુફાગનમા
 પ્રેમથી ખોલી નાર-નાથજી છે ઇછા મારા મનમા
 રમુ હું હોલી-કૃષ્ણજી પણ હું છું ખાલા પનમા
 કસી મારો કુમકુમા નાથજી-વાગે મારા જોગનમા
 તેથી હરું છું-નહી તો હું ગણતે તમને તન મન ધનમાં
 છોડો હાથ જસ નાથ જવું છે જમવા મારે નાતીમાં
 નહી જવા દઉ ઘણો રસ ભર્યો છે તારી છાતીમાં

ચોક-૧

પછી નારપર સીરી કૃષ્ણજી મારે કુમકુમા સનન સનન
 તમારો કુમકુમા-કૃષ્ણ મને વાગે છે કેમજા જોગન
 રમ હોલી દીલ ખોલી પ્રેમથી નહી આપુ તુજને અડચણ
 બોલ હસીને-પ્રેમનું લેવા દે મુજને મુગન
 કાલે રમશું હેલી આજ ઘેર જાવાદો શ્રીકૃષ્ણ
 સાસુ પુછસે-કોણે રંગ છાટયો લુટયું તારૂ જોગન
 કોણે છાટયો રંગ પુછસે સાસુ ભુડી ભર નાતીમા
 નહી જવા દઉ-ઘણો રસ ભર્યો છે તારી છાતીમાં

ચોક—૨

મી કૃષ્ણનો પુરણ પ્રેમ જોઈ-થઈ આધીન સુંદર
તમારે સાડ-સામ હુલાવી રંગની પીચકારી
પકડી પ્રેમથી હાથ સુંદરે શ્રીકૃષ્ણ ઉપર મારી
અતી પ્રેમથી-નાર પર ગુલાલ નાંખે ગીરધારી
સામને સુંદર મલી બીજમાં ફાગ મચાવ્યો છે ભારી
ચુવાચંદન-અબીલ ગુલાલની ધુમ મચી સારી
પકડી સામને કહે છે સુંદર-હું સમજી તમારી કાંતીમા
નહિ જવા દઉં-ધણે રસ ભર્યો છે તારી છાતીમા

ચોક ૩.

પકડી પીતાબર કહે સુંદર-નહી સામ હું જવા દેવાની
તમારી પાસે કૃષ્ણ હું આજે ફગવો લેવાની
જે જે આપ કંઈ જીલમ કરો તે તનપર મારા સેવાની
નહી જો આપો-ફગવો તો વાત સખીને કેવાની
તકસીર માફ હું માંગુ સામ છઉં દાસી હું તમ જોવાની
રાતને દહાડો-જખાપર નામ તમારું લેવાની
કહે ખ્યાલ પર ખ્યાલ કથી સીવલાલ રહે મુખ સાંતીમા
નહી જવા દઉં-ધણે રસ ભર્યો છે તારી છાતીમા

ખાલ પતી વીસે-રંગત લંગડી.

કહુ કરમની કાહાની સખીરી પતી મારો ખાલાપનમા
હું ભર જોખનમા-પતીને જોઈ જલું છું તનમનમા—ટેક
નવજોખન હું નાર વસ્ત્ર સજ્જગાર પેરી લીધા અંગે
અતી ઉમંગે સાસરે ગઈ રમવા પીયુના સંગે
મારો પતી નાહું ખાલ જોઈને હાલ થઈ ચીતમા અંગે
ગુલાબી રંગે-ઉડી ગયો પતી જોઈ થઈ દંગે
પ્રેમે પીરસુ પણ ન સમજે સારા માઠા લેખનમા
હું ભરજોખનમાં-પતીને જોઈ જલું છું તનમનમાં

ચોક—૧.

પ્રેમ કરી ખાલાવું સખી હું પ્રીતમને મારી પાસે
જોઈને નાસે-રહી ગઈ દીલની સહ દીલમા આસે

વરસની ઉમર થઈ પશુ પતી જાહું નાહના જાસે
 'સુ' યાશે-અપકે ભરપુર આ જોગન વહી જાસે
 પેલી રહી હું કલી કલી જેમ કેસુર ખીલે ફાગનમા
 હું ભરજોગનમા-પતીને જોઈ જલુ' છું તનમનમાં

ચોક-૨.

પ્રાતસ કાલે જીડીને મુવો રોટલો માંગે થઈને કાલો
 સામુનો વાહલો-જોલાવું જરા તો મને આપે જાલો
 ચામુછ છું કહું તમારા પુત્રને સીખામણ આલો
 મને નીહાળો-જાલો ફારગતી છોટો મારો પાલો
 પાડપડોસી જોઈ પ્રહની જાલ ઉઠે તન જહનમા
 હું ભરજોગનમા-પતીને જોઈ જલુ' છું તન મનમાં

ચોક-૩.

પ્રાણ પતીની સાથે સખી જોક દીવસ હું સુતી માલે
 મુંગન જાલે-લઉં પશુ પતી નહી જોલે ચાલે
 રીત પ્રીતની સમજાવું હું તારે મુવો આંસુ ઢાલે
 જરા ન હાલે-પાંસે મુઠ રહે જાગે પ્રાતસ કાલે
 હું જાણુ સરમાતો હસે પશુ નથી મુવો પુર સાતનમા
 હું ભરજોગનમાં-પતીને જોઈ જલુ' છું તન મનમાં

ચોક-૪.

વેરજુ થઈને વીધાત્રીજે-જોટા લેખ લખી આ મારા
 ઉઠે લાહરા-માંગીસ જહ દુવા રાંડ હકમા તારા
 સીતલ કરે મન માફ દીલથી દુર કરે દુખના ભારા
 સીવલાલ પીયારા-લાગે મને તમારા લક્ષણ જઉં સારા
 માંહાલાઈ કહે પતી આવશે કાલે તમારો સમજનમા
 હું ભરજોગનમાં-પતીને જોઈ જલુ' છું તનમનમા

વાયો

ચોડા દીવસમાં છપાઇ બહાર પડશે.

લોકપ્રીય કવિની ગાયન સંગ્રહ.

ભાગ ૨ નો.

કિંમત માત્ર રૂ. ૦-૮-૦

આમળથી ગ્રાહક થનાર માટે રાખવામાં આવેલી છે.

માટે જલદી નામો નીચેને શરનામે નોંધાવો

રાષ્ટ્રપ્રીય ગ્રાહક થનાર માટે ૧૦ આના રાખવામાં આવી છે

—ચોપડી મલવાનાં ઠેકાણાં.—

અબદુલકુશોન બાકરભાઈ

નવસારી ભાગળ બજારમાં દુકાને—સુરત.

હરગોવિન મકન

નવાપુરાની ગોલવાડ—સુરત.

મુલચંદ હક્કીરચંદ—નવાપુરાની ગોલવાડ

હરમાનનો ટેકરા, સુરત.

શીવલાલ કેસુર

ગોરપાડ બજારમાં જુદા સુરત.

